

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ:

Κ. Ἀσκητόπουλος, Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάβας, Γ. Σκάλος, Α. Χατζημηνάς, Γ. Τσιρώνης, Γ. Δρίκος

Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 1ης Μαρτίου 1953

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Σ. Γαλανὸς κηρύσσει τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀναγινώσκει τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Ἐπικυροῦνται τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως, μεθ' ὃ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προεδρείου ἀποτελεσθέντος ἐκ τοῦ κ. Ἀναστ. Κώνστα ὡς Προέδρου, κ. Παύλου Ἀνδρ. καὶ δίδος Κουράκου Στ. ὡς γραμματέων.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως προτείνει ὅπως τὴν ῥηθῆ ἕνὸς λεπτοῦ σιγῆ, εἰς μνήμην τῶν ἀποθιωσάντων συναδέλφων:

Γαλάτη Λουκά, Οἰκονόμου Βασίλ., Παντελίδη Ἀλεξ., Ντούσια Ἀνδρ., Μουστάκα Διον., Πιπέρη Γεωργ., Ἀσημακοπούλου Βασ., Μαυρουδῆ Βασ.

Ἀκολουθῶς ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κ. Γ. Τσιρώνης προβαίνει εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ., ἔχουσαν οὕτω:

Κύριοι Συνάδελφοι,

Προβαίνοντες εἰς σύντομον ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν λήξαντα θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἃ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ σπουδαιότερα καὶ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ζητήματα. Ὡς τοιαῦτα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐθεώρησε τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως, τὴν βελτίωσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Β' Χημικοῦ Συνεδρίου, τὴν τακτοποίησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης, ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ δὲ τομέως, τὴν τροποποίησιν τῆς περὶ Χημικῶν νομοθεσίας, τὴν βελτίωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν, τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ οικονομικοῦ προβλήματος ὡς καὶ τῆς ἀνεργίας, τὴν τακτοποίησιν τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τοὺς Χημικοὺς Οἰνολόγους, τοὺς Χημικοὺς τῆς ἀλευροβιομηχανίας καὶ τοὺς Βιολόγους Μικροβιολόγους. Ἐπίσης τὴν ἐξασφάλισιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα, τὸ ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως σκοπῶν τῆς Ἐνώσεως, τὸ Δ. Σ., ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς θητείας του, ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχε νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν συναδέλφων, εἰς μίαν ἀξιόλογον προσπάθειαν.

Νομίζομεν δέ, ὅτι διὰ τῶν γενομένων διαλέξεων, διὰ τῶν ὁποίων διακεκριμένοι ὁμιληταὶ ἔθιξαν ποικίλα καὶ ἐνδιαφέροντα θέματα, διὰ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς ξένα ἐπιστημονικὰ συνέδρια, διὰ τῆς ὀργανώσεως ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν καὶ διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ περιοδικοῦ, περὶ τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ λόγος εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ προσπάθεια τοῦ Δ. Σ. ὑπῆρξε σημαντικῶς ἐπιτυχής.

Διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Β' Χημικοῦ Συνεδρίου, τὸ Δ. Σ. εὐχαρίστως δύναται νὰ πληροφορήσῃ τὴν Συνέλευσιν ὅτι μὲ γοργὸν ρυθμὸν συντελεῖται ἡ προετοιμασία διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀναληφθὲν ὑπὸ τριῶν ὀλιγομελῶν ἐπιτροπῶν, θὰ γίνῃ ἐν τῇ προόδῳ του γνωστὸν διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, θὰ εἴμεθα ἔτοιμοι διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς κ. κ. Συνετέλους, οἵτινες ἐπεφορτίσθησαν μὲ τὸ δύσκολον αὐτὸ ἔργον καὶ οἱ ὁποῖοι τόσον προθύμως διαθέτουν

τὴν πολῦτιμον πείραν, τὰς γνώσεις καὶ τὸν χρόνον τῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του.

Τὸ Δ. Σ. κατέβαλε κάθε φροντίδα διὰ τὴν ταξινόμησιν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ὀφείλεται δίκαιος ἔπαινος εἰς τοὺς συναδέλφους κ. κ. Δημ. Κισσόπουλον καὶ Διονύσιον Μαρκέτον, διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, διὰ τὸ ὁποῖον διέθεσαν μὲ πολὺν ζήλον τόσον χρόνον καὶ ὑπεβλήθησαν καὶ εἰς τόσοσους κόπους πρὸς ἐπιτυχίαν του. Ἡ Βιβλιοθήκη, κύριοι συνάδελφοι, ἐνισχυθεῖσα δι' ἀγορὰς ὀλίγων βιβλίων καὶ 2 βιβλιοθηκῶν, ὡς καὶ 250 τόμων ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ αἰμνήστου συναδέλφου Λουκά Γαλάτη, τοὺς ὁποῖους παρεχώρησε διὰ τῆς διαθήκης του εἰς τὴν Ἐνωσιν, ἀριθμεῖ ἤδη 2.430 τόμους. Συμπληρωθεῖς τῆς ταξινόμησεως, ἡ ἐκτύπωσις καταλόγου μετὰ εὐρηθρίου τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τούτου εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως εἶναι ἀπαραίτητος καὶ πρέπει νὰ εὐρεθῆ τρόπος ἐξευρέσεως τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο χρημάτων.

Ἐρχόμεθα ἤδη, κύριοι Συνάδελφοι, εἰς τὸν ἄλλον τομέα τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἐνώσεως, τὸν ἐπαγγελματικόν.

Εἶναι γνωστὰ εἰς ὑμᾶς αἱ ἐπίπονοι προσπάθειαι τοῦ Δ. Σ. ὅπως ἀχθῆ πρὸς ψήφισιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Χημικῶν νομοθεσίας, τὸ ὁποῖον γνωρίζετε. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Δ. Σ. ἔφερον τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον, ἤτοι, εἰς τὴν κατάθεσιν του εἰς τὴν ἐξ Ὑπουργῶν νομοπαρασκευαστικῆν Ἐπιτροπῆν, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ σχέδιον τοῦτο διήλθε δις ἐκ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀντιρρήσεις διὰ τὴν διάταξιν περὶ εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν τῆς Ἐνώσεως διὰ τῶν Ταμιῶν τοῦ Δημοσίου. Τελικῶς, διαγραφείσης τῆς διατάξεως ταύτης, τὸ νομοσχέδιον ἤτο ἔτοιμον πλέον ἵνα συζητηθῆ ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλ' ἡ ἐν τῷ μεταξῦ διαμορφωθείσα νέα πολιτικὴ κατάσταση, συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, προκήρυξις ἐκλογῶν καὶ διάλυσις τῆς Βουλῆς, δὲν ἐπέτρεψε τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου μας, ὅπερ ἔμεινεν ἐκκρεμές, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα. Πάντως, ἡ προσπάθεια τοῦ Δ. Σ. δὲν ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ. Ἦδη, ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι εἶναι κατατοπισμένοι ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου καὶ δὲν θὰ χρειασθῆ νὰ γίνουσι ἐξ ἀρχῆς νέαι συζητήσεις διὰ τὴν ψήφισιν του. Ἀρκεῖ νὰ κινήσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας καὶ τιμῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ζητημάτων τῆς τέξεώς μας. Ἐλπίζομεν τοῦτο νὰ ἐπιτευχθῆ.

Διὰ τὴν συνομολόγησιν νέας συλλογικῆς συμβάσεως, ἀνταποκρινομένης πρὸς τὰς συνθήκας τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Χημικοῦ ὡς Ἐπιστήμονος καὶ σημαντικοῦ παράγοντος εἰς τὴν βιομηχανικὴν πρόδον τῆς χώρας, αἱ προσπάθειαι τοῦ Δ. Σ., ἐκτεθεῖσαι ἐν μέρει καὶ εἰς τὰς προηγουμένας Συνελεύσεις, προσέκρουον πάντοτε εἰς τὴν ὑπὸ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, νὰ μὴ γίνῃ μεταβολὴ εἰς τὸ μισθολογικὸν καθεστῶς τῶν μισθωτῶν, ἕως ὅτου παρέλθῃ ἡ μαστίζουσα τὴν χώραν οικονομικὴ κρίσις. Τὸ λυπηρὸν εἶναι ὅτι τοῦτο δὲν ἐλέγετο καθαρὰ, ἐκ τῶν πραγμάτων ὅμως ἐβεβαιώθη. Εἰς τὰ ἐπίμονα αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων πρὸς βελτίωσιν τοῦ μισθολογίου, ἐδίδετο ἡ ἀπάντησις: Ἐχετε ὀλίγην ὑπομονήν, καταρτίζομεν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ τακτοποιήσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα, ὡς ἐὰν οἱ ἰσχύοντες νό-

μοι δὲν ἐπήρκουν πρὸς τοῦτο. Ἐν τέλει, μετὰ πολὺμηνον ἀναμονήν, εἶδε τὸ φῶς ὁ ὑπ' ἀριθμ. 2053 νόμος, δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 101 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 23 Ἀπριλίου 1952, προβλέπων 16 μελῆς συμβούλιον ρυθμίσεως τῶν συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας, αἱ ἀποφάσεις τοῦ ὁποίου ἔχουν συμβουλευτικὸν χαρακτήρα διὰ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐδαπανήθη ἐπίσης ὅλη ἡ θερινὴ περίοδος τοῦ π. ἔ. διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰς ὃ διεβιβάσθησαν ὅλα τὰ μισθολογικὰ ζητήματα.

Σὰς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ ἡμερησίου τύπου ὅτι τὸ Συμβούλιον, εὐθύς ὡς ἀνέλαβε τὸ ἔργον του, περιεπλάκη εἰς ἀτέρμονας συζητήσεις διὰ τὸ κατώτατον ἡμερομίσθιον καὶ ἵνα μὴ δοθῇ λύσις παρητήθησαν τὰ ἐργοδοτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου. Τελικῶς, μὴ γενομένων ἀποδεκτῶν τῶν παραιτήσεων ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν γενικῆς ἐργατικῆς ἀπεργίας, συνετάγη ἕν πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου τούτου διὰ τὸ ζήτημα τῶν κατωτάτων ἡμερομισθίων καὶ οὕτως ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργ. τῆς Ἐργασίας (Φύλλον Ἐφ. Κυβερν. 221, τεύχος Β) καὶ ὑπεγράφη καὶ πρακτικὸν τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου ὑπ' ἀριθμ. 1132, διὰ τῶν ὁποίων ἐδόθησαν δύο χιλιοδραχμα, εἰς τὰ κάτω τῶν 22.000 δραχμῶν ἡμερομίσθια. Τὸ ἡμερομίσθιον τῶν μαθητευόμενων ἀπὸ 8.000 ἔγινε 9.000 —καὶ ὁ κατώτερος μισθὸς τῶν 542.000 δρχ. ἠϋξήθη εἰς 650.000 δρχ. Ἐκτοτε τὸ Συμβούλιον ἀπρακτεῖ.

Ἡ βελτίωσις αὕτη, ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ χαρακτηρισθῇ τοιοῦτοτρόπως, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα συνεχῶν προσπάθειων, ἀκροάσεων, ὑπομνημάτων, ἀπειλῶν ἀπεργίας καὶ ὄλων τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ πλούσιος ὀργανισμὸς τῆς Γ. Σ.Ε.Ε. ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1949 μέχρι σήμερον.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κατευθύνῃ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας του τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς ἀμοιβῆς τῶν μισθωτῶν, ἐφ' ὅσον, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἀπέτυχον εἰς τοῦτο. Πάντως, τὸ Δ. Σ. ἔπραξε τὸ καθήκον του, ἐξαντλήσας πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὰς προσπάθειάς του.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ζωτικῆς διὰ τὸν κλάδον ζητημάτων μας θὰ ἐξαρτηθῇ πλεόν ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς νέας Κυβερνήσεως. Μέχρι σήμερον, δὲν ἔχομεν ἐνδείξεις τῶν προθέσεων τῆς.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὴν μικρὰν βελτίωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 43739)2.8.51 κοινῆς ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας, δημοσιευθεῖσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 138, τεύχος Β, Φύλλον τῆς Ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως τῆς 3 Αὐγούστου 1951. Ἡ μικρὰ διαρρυθμίσις τοῦ μισθολογίου, γενομένη διὰ τῆς βάσει τοῦ νόμου 28 τοῦ 1944 ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ταύτης, ἐγένετο ἀποδεκτὴ, ὡς διευκολύνουσα νομικῶς τὰς παραιτέρω ἐνεργείας μας πρὸς συνολογῆσιν νέας συλλογικῆς συμβάσεως, χωρὶς νὰ γίνῃ καταγγελία τῆς πρότερον ἰσχύουσας.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας μας διὰ τὸ μισθολογίον τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας, τὸ Δ. Σ. ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἐξ ἴσου σημαντικὸν καὶ δύσκολον ζήτημα τῆς μισθολογικῆς ἐξισώσεως ὄλων τῶν Χημικῶν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, πρὸς τοὺς τεχνικοὺς τῶν Δημοσίων Ἐργῶν. Εἶναί γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουν κατηγορίαι Χημικῶν, ὡς π. χ., οἱ τῆς Μέσης καὶ Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, οἵτινες δὲν ἀκολουθοῦν τὸν τεχνικὸν μισθολόγιον.

Τὸ Δ. Σ. προέβη διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου εἰς πλήρη μελέτην τοῦ ὅλου προβλήματος, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς τεχνικῆς διακρίσεως μέχρι σήμερον. Ἐκ τῶν συλλεγέντων στοιχείων, ἐμφανίζεται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους πρὸς τεχνικὴν ἐξίσωσιν τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων διὰ διαταγμάτων. Βάσει τῆς μελέτης ταύτης καθηρτίσθη ὑπόμνημα λεπτομερῶς ἐκθέτον τὸ ζήτημα καὶ ἐμφανίζον καὶ ἀπὸ νομικῆς ἔτι πλευρᾶς τὴν ἄδικον μεταχείρησιν τῶν Χημικῶν, ἐναντι ἐτέρων συναδέλφων των, χαρακτηριζομένων ὡς τεχνικῶν, ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ

τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ὑπεβλήθη συγχρόνως καὶ σχέδιον νόμου, ὅπερ τακτοποιεῖ τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ριζικόν, βάσει τῆς ἐπιστημονικῆς εἰδικότητος καὶ οὐχὶ ὡς σήμερον κατὰ περιπτώσεις ὑπηρεσιῶν. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀνεπτύξαμεν καὶ εἰς τοὺς δύο προηγούμενους Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν κ. κ. Μαῦρον καὶ Εὐελπίδην. Περὶ τὸ τέλος τῆς ὑπουργίας τοῦ δευτέρου, ἡ ὑπόθεσις εἶχε προχωρήσει πρὸς ὀριστικὴν διευθέτησιν, μολοντί ἐκ μέρους τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Λογιστηρίου ἠπήρχον ἀντιρρήσεις διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν Χημικῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς τεχνικῶν, ἐμφανιζομένου τοῦ θεωρητικῆς χαρακτῆρος τῶν μαθημάτων ὡς ἐπικρατεστέρου, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ διευτυπώθη καὶ ὁ διαταγμὸς διὰ τὸν θόρυβον, ὁ ὁποῖος φυσικὰ θὰ ἐδημιουργεῖτο εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηγητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις ἔβαινε καλῶς, τοῦ κ. Εὐελπίδη πεισθέντος τελικῶς περὶ τοῦ δικαίου τοῦ αἰτηματοῦς μας. Ἡ μεσολαβήσασα ἐν τῷ μεταξύ κρίσις ἀίματῶσε τὴν ποθυμένην λύσιν.

Πῶς θὰ ὑποδεχθῇ ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ζήτημα τοῦτο, δὲν γνωρίζομεν, ὁποῖο παρεκάλεισε ὅπως, λόγω φόρτου ἐργασίας, ἀναβάλλωμεν δι' ἀργότερον τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτημάτων μας.

Τὸ Δ. Σ. ἀπασχολήθη ἐπίσης μετὰ τὴν δύσκολον ὑπόθεσιν τῶν Χημικῶν τῶν ἀλευρομηλῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπόκεινται ἀπὸ κοινού μετὰ τῶν ἀλευροβιομηχανῶν εἰς ποινικὴν δίωξιν διὰ τὰς ἀγορανομικὰς παραβάσεις, βάσει τοῦ νόμου 595)1936.

Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχομεν ἀναφέρει, οἱ συνάδελφοι οὐτοὶ διέπονται ἀπὸ ἰδιότυπον καθεστῶς ἐργασίας. Ἀμείβονται παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων ἵνα ἐλέγχουν ταύτας. Ἐὰν σημειωθῇ παράβασις, θεωρεῖται ὅτι κατὰ τὸν ἔλεγχον δὲν ἐπεδείχθη ἡ δέουσα προσοχή, με συνέπεια τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν Χημικῶν.

Τὸ Δ. Σ. συνεχίζει, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων, τὰς προσπάθειάς του πρὸς ἐξέυρεσιν τρόπου ἀπλοστεύσεως τῶν συνθέτων καθηκόντων τῶν Χημικῶν καὶ ἤδη εὐρίσκειται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τροποποιήσεως τῆς ἰσχύουσας νομοθεσίας. Τονίζομεν καὶ πάλιν, ὅτι οἱ Χημικοὶ τῶν ἀλευρομύλων δὲν ζητοῦν τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὰς εὐθύνας τῆς ἐργασίας των, ἀλλὰ ζητοῦν νὰ μὴ ὑπέχουν τὰς εὐθύνας ἄλλων.

Ἐπίσης τὸ Δ. Σ. ἐξήτασε μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ ζητήματα τῶν Χημικῶν Οἰνολόγων, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῶν ἀτελειῶν τοῦ νόμου 3501.

Διὰ τὴν τακτοποιήσιν τούτων καθηρτίσθη παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Οἰνολόγων σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦνται, βάσει τῆς κτηθείσης πείρας, ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία.

Τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐξετασθὲν παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως ἐν κοινῇ συσκέψει μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου τῶν Χημικῶν Οἰνολόγων, ἐτροποποιήθη εἰς σημεία τινὰ καὶ ἀκολούθως ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τὰ παραιτέρω.

Ἐπίσης τὸ Δ. Σ. ἐφρόντισε καὶ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Κώδικος Δεοντολογίας τῶν Χημικῶν, διαλαμβάνοντος διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν βίον καὶ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Χημικῶν, ὡς ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐπιστημόνων. Εἰδικῆ πρὸς τοῦτο συσταθεῖσα ἐκ μελῶν τοῦ Δ. Σ. ἐπιτροπὴ, καθήρτισεν ἤδη ἕν πρῶτον σχέδιον, ὅπερ ὁμως ἐκρίθη ὅτι χρῆζει παραιτέρω ἐπεξεργασίας, ἰδίᾳ ἀπὸ νομικῆς πλευρᾶς καὶ ἐνσρμονισμένου πρὸς τὸ σύνολον τῆς περὶ Χημικῶν νομοθεσίας καὶ πρὸς τὸ τελευταῖον ἐπιδικώκομενον τροποποιητικὸν νόμον ἰδιαίτερως.

Μετὰ τὴν ὡς ἄνω παρὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου ἐπεξεργασίαν, θὰ δημοσιευθῇ διὰ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Διὰ τὸ μικροβιολογικόν, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν Ἐνωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἔγινε εὐρυτάτη ἀνάπτυξις εἰς προηγούμενας Γενικὰς Συνελεύσεις, τὸ Δ. Συμβούλιον, μετὰ προσεκτικὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μία λύσις εἶναι εὐκταία καὶ δυνατὴ. Ἡ συνύπαρξις εἰς τὸ αὐτὸ μί-

κροβιολογικόν έργαστήριον δύο ὑπευθύνων, ἑνὸς Ἰατροῦ καὶ ἑνὸς Χημικοῦ.

Ἡ πρότασις αὕτη, πρὶν ἐμφανισθῆ ἐπισημῶς, πρέπει νὰ μελετηθῆ καλῶς, ἰδίως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐκπαιδευσεως τῶν νέων Χημικῶν. Πρέπει ἐπὶ πλέον νὰ συμφωνήσουν οἱ Χημικοί, οἱ ἀσκούντες ἤδη τὴν εἰδικότητα ταύτην, εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ Ἰατροί, οἵτινες διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀδείας ὑφίστανται εἰδικὴν πολυετὴ ἐκπαίδευσιν. Ἐπίσης, πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ Ὑπουργός, ἱκανὸς διὰ νὰ ἀντιληφθῆ τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὸς, διὰ νὰ νὰ δώσῃ ριζικὰς λύσεις. Ὁ προηγούμενος Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ζαίμης, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις τῶν Ἰατρῶν-Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου του, ἦτο τελείως ἀκατάλληλος νὰ υἰοθετήσῃ παρομοίαν πρότασιν. Εὐχόμεθα ὅπως τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον συναντήσῃ εἰς τὸν νέον Ὑπουργὸν τὸν κατάλληλον ἄνδρα διὰ τὴν κατανοήσιν τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργείας, θὰ ἐνθυμούνται οἱ κύριοι Συνάδελφοι ὅτι κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 24ης Φεβρουαρίου π. ἔ., εἶχομεν δώσει στοιχεῖα τινά, ὥστε νὰ σχηματισθῆ ἀκριβὴς εἰκὼν τῆς καταστάσεως. Εἶχομεν ἀναφέρει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἀνέργων, ἀνήρχετο εἰς 28, ἐνῶ αἱ κεναὶ θέσεις τοῦ Γεν. Χημ. τοῦ Κράτους ἦσαν περισσότεραι. Πραγματικὴ ἀνεργία δὲν ὑπῆρχε. Ἦδη, ὅμως, διὰ τῶν ἐξεληθόντων τελευταίως τῶν σχολῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἐφθάσε τοὺς ἐξήκοντα, ἐπὶ συνόλῳ ἐννεήκοντα ἐγγραφέντων, ὅπερ προσδίδει εἰς τὸ ζήτημα ὀξύτητα, μὲ προοπτικὴν μάλιστα ἰδιαίτερας ἐντάσεως, ὅταν θὰ ἀρχίσουν νὰ εἰσρέουν καὶ οἱ ἐκ τῶν σχολῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ Χημικῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι πολὺ μεγάλος. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργείας, τὰ Δ. Συμβούλια τῆς Ἐνώσεως βασίζονται κυρίως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3518, διὰ τῶν ὁποίων βιομηχανίαις τινὲς ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πρόσληψιν ὑπευθύνου Χημικοῦ.

Τὸ ἡμέτερον Δ. Συμβούλιον διηύρυνε τὸν κύκλον τῶν Βιομηχανῶν τούτων, ἐπιτυχὸν ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια φαρμακοτεχνικῶν σκευασμάτων τοποθετεῖται ὑποχρεωτικῶς ὑπεύθυνος Χημικὸς. Διὰ τῆς παρακολούθησεως τῶν βιομηχανιῶν, αἵτινες διέφευγον τὸν ἔλεγχον, καὶ τῆς συμμορφώσεως τούτων πρὸς τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἀπορροεούσας ὑποχρεώσεις των περιωρίζετο ἡ ἀνεργία εἰς ἀνεκτὰ ὄρια. Ἡ ἀνεύρεσις ὅμως τῶν βιομηχανιῶν τούτων δὲν εἶναι εὐκόλος ἐργασία, ἀφ' ἑνὸς διότι δὲν ὑπάρχει κρατικὴ ὑπηρεσία ἥτις νὰ παρακολουθῆ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι πολλοὶ βιομηχανοὶ καταστρατηγοῦν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, βοηθούμενοι δυστυχῶς ἀπὸ συναδέλφους, εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διαφυγῆς τῆς νομίμου ταύτης ὑποχρεώσεως.

Διὰ τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Χημικῶν νομοθεσίας διατάξεων, θὰ τεθῆ φραγμὸς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν καταστρατηγήσεων. Θὰ ἐπέλθῃ οὕτω βελτίωσις τῆς καταστάσεως. Ἐπίσης, σημαντικὸς ἀριθμὸς Χημικῶν, θὰ ἀπορροφηθῆ ὑπὸ τῶν νέων βιομηχανιῶν ἐκ τῆς ἀναμενομένης ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος βιομηχανικῆς ἐξελιξέως τῆς χώρας. Ἀλλὰ εἶναι τὸσον μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν σχολῶν τελειοφόντων καὶ τῶν ἀναμενομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὥστε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νὰ μὴ ἐπιτρέπεται αἰσιόδοξος προοπτικὴ.

Θὰ εἴπωμεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν. Ὡς θὰ ἐνθυμῆσθε, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναλήψεως τῆς Διοικήσεως ὑπὸ τοῦ παρόντος Δ. Σ., ἐνεφανίσθη ὁ κίνδυνος τῆς καταργήσεως τῶν πόρων, τῶν χαρακτηριζομένων ὡς κοινωνικῶν, εὐαριθμῶν ταμείων ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἰδικόν

Ἦτο εὐλόγος ἡ συγκίνησις, ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης καὶ δικαιολογημένη ἡ δυσφορία τῶν Χημικῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἰδικοῦ των Ταμείου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοιοῦτων μέτρων, μολονότι ἔχοντες τοὺς μικροτέρους κοινωνικοὺς πόρους ἔναντι ἄλλων ἐπιστημονικῶν ταμείων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἡ κρατικὴ εὐνοία εἰς τὸν αὐτὸν τομέα τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως, θίγει τὸ κοινὸν αἶσθημα.

Τὸ Δ. Σ., ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων κατεχόμενον, συνεκάλεσεν ἑκτακτὸν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ προέβη, μετὰ τῆς ἐκλεγείσης ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς, εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας πρὸς ἀποσόδησιν τοῦ κινδύνου, διαφωτίσαν ἐπαρκῶς τοὺς ἀρμοδίους. Ἐκτοτε ὁ κίνδυνος οὗτος ἐμφανίζεται ὑπὸ γενικὴν μορφήν διὰ τῆς μελετωμένης καταργήσεως τῶν κοινωνικῶν πόρων ὄλων τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Τοιοῦτον μέτρον, ἔχομεν τὴν γνώμην, εἶναι δύσκολον νὰ ἐφαρμοσθῆ, πρῶτον, διότι οἱ κοινωνικοὶ πόροι τῶν ταμείων ἐπεβλήθησαν ἐκ κοινωνικῆς ἀνάγκης, δεύτερον, διότι ἡ ὑπάρχουσα δυσφορία τῶν ἐργαζομένων ἐκ τοῦ ἀνεπαρκούς μισθολογίου εἶναι φυσικὸν νὰ ἐκδηλωθῆ ζωηρότερον, μὲ συνεπείας δυσαρέστους διὰ τὴν οικονομίαν τοῦ τόπου, καὶ τρίτον, διότι τὰ χρήματα τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων κατατεθημένα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διατίθενται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ οικονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶναι συμφέρον τοῦ Κράτους νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ αὐξάνωνται. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς αἰσιόδοξου ταύτης προβλέψεως, νομιζομεν ἐπαρκῶς ἐνδεικνυομένην τὴν ἐξέτασιν, ἀπὸ τῶρα, τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συνεπειῶν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Τ.Ε.Α.Χ.

Κύριοι Συνάδελφοι, τὸ οικονομικὸν πρόβλημα τῆς Ἐνώσεως, ἀπασχόλησεν εἰς μέγαν βαθμὸν τὸ Δ. Συμβούλιον. Ὅπως γνωρίζετε, αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν ἀποτελοῦν τὸ μοναδικὸν ἔσοδον τοῦ Ταμείου. Τὸ Δ. Σ. κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν, δίδεσθε δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὸν ὑπάλληλον τῆς Ἐνώσεως, περιορίσαν τὰς ὥρας γραφείου αὐτῆς. Ἐπίσης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συναδέλφους προσωπικὰς ἐπιστολάς, ὑπομνηστικὰς τῆς ὀφείλης των. Πέραν ὅμως τῶν ὀχλήσεως τούτων, οὐδὲν ἄλλο ἠδύνατο νὰ πράξῃ. Μέχρι σήμερον, ἡ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις τῆς Ἐνώσεως, ἐξηρτάτο ἀπὸ τὰς περὶ τοῦ καθήκοντος ἔναντι τῆς Ἐνώσεως ἀντιλήψεις, μεγάλου ἀριθμοῦ συναδέλφων, ἡδὴ ὅμως ἐκ τῶν ἀντιλήψεων τούτων ἀντιμετωπίζομεν κίνδυνον διαλύσεως. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποφασίσουν οἱ κ. κ. Συνάδελφοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν τακτικὴν τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν υποχρεώσεών των. Εἶναι λυπηρὸν νὰ παρουσιάξεται ἡ οικονομικὴ κατάστασις ἐς ἐμπόδιον εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐκάστοτε Δ. Συμβουλίων, αἱ προσπάθειαι τῶν ὁποίων ἐκμηδενίζονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν στοιχειωδῶν μέσων. Ἡ στάσις αὕτη τὸσον μεγάλου ἀριθμοῦ συναδέλφων, οὐχὶ δὲ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων, ἐμφανίζει τοὺς Χημικοὺς ὡς ἀκατάλληλους διὰ σύστασιν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων. Ἰσως τοῦτο νὰ συμβαίῃ καὶ εἰς ἄλλους ἐπιστήμονας. Διὰ τοὺς Χημικοὺς ὅμως, συνδεδεμένους κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ μισθωτὴν ἐργασίαν, ἡ συνδικαλιστικὴ διεκδίκησις τῶν δικαιωμάτων των ἐπιβάλλεται, καὶ ἐπομένως ἐνδείκνυται στοργὴ διὰ τὸ Σωματεῖον των, ἀνεξαρτήτως τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν Διοίκησιν του, αἰρετῶν ἄλλωστε κατὰ διείκτιαν.

Τὸ Δ. Σ. μετὰ χαρᾶς ἐπληροφόρηθῃ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ τὴν ἀνάδειξιν δι' ἐκλογῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Εὐχεται αὐτῷ πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν Χημικῶν τῆς κατηγορίας ταύτης.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Πρὶν κλείσωμεν τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν πεπραγμένων, ἔχομεν ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς ἀξιότιμους Συνάδελφους, οἵτινες ἐβοήθησαν τὸ Δ. Συμβούλιον εἰς τὰς ἐνεργείας του. Ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμεν τοὺς διακεκριμένους Συνάδελφους, οἵτινες διὰ τῶν διαλέξεών των ἐνίσχυσαν τὸ Δ. Σ. εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιδιώξεών του καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ζωηροῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος μεταξύ τῶν Χημικῶν. Εὐχαριστίαι ὀφείλονται πρὸς τοὺς Συνάδελφους, οἵτινες ἀνελλιπῶς παρηκολούθησαν τὰς ὀργανωθείσας διαλέξεις, γεγονός, ὅπερ ἐτόνωσε καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς ὀμιλητάς.

Ἐπίσης, ἴσως τοῦτο ξενίξῃ, τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ τοὺς Συνάδελφους ἐκείνους, οἵτινες, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐνώσεώς μας, βοηθοῦν ταύτην καταβάλλοντες τὴν συνδρομήν. Ἡ βοήθεια αὕτη εἶναι σημαντικὴ.

Τελειόνοντες, θέλομεν νὰ τόνισωμεν ὅτι τὸ Δ. Σ. κολακεύεται νὰ πιστεύῃ ὅτι ἐνδιεφέρθη δι' ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, οὐδενὸς τούτων παραμερισθέντος, λόγω τῆς ἡσσονος τυχὸν σημασίας του. Ὅ,τι ἐνδιέφερε τὸν Χημικόν, ὡς ἐπιστήμονα μισθωτὸν ἢ ἐλευθέρου ἐπαγγελματιᾶν, ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἰδιαίτερας ἐρεύνης. Λυπήται ἰδιαίτερος τὸ Δ. Σ. διότι ἀφήνει ἐκκρεμῆ ζητήματα τινα, ζωτικής σημασίας διὰ τὸν κλάδον, ὡς π. χ., τὸ μισθολογικόν. Ἡ λύπη του εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα, διότι ταῦτα δὲν ἐξήρτηντο ἐκ τῶν προσπαθειῶν καὶ τῆς θελήσεώς του. Εὐχεται ὅπως τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναδείξῃ ἢ ὑμετέρα ψήφος, εὐρεῖ καταλληλότερον ἔδαφος καὶ ἐπιτύχῃ περισσότερα ἡμῶν.

Ἀκολουθεῖ ἡ λογοδοσία τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ὑπὸ τοῦ κ. Βαρνάβα.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Ἀπριλίου 1951 προελθούσα Διοικούσα Ἐπιτροπὴ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», καταθέτουσα σήμερον τὴν τιμητικὴν ἐντολὴν ἐνώπιον τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, ἐπιθυμεῖ νὰ προβῇ εἰς γενικωτέραν ἔκθεσιν τῶν προβλημάτων τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, τοῦ ἐπιπέδου τούτου ὄργανου τῆς Ἐνώσεως καὶ μόνου Χημικοῦ περιοδικοῦ ἐν Ἑλλάδι, τὸ ὁποῖον σκοπὸν μοναδικὸν ἔχει, ὅπως ἀντικατοπτρίζῃ τὴν πνευματικὴν στάθμην τῆς ἐν Ἑλλάδι Χημικῆς Ἐπιστήμης καὶ καθιστᾷ εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, γνωστὰ τὰ ἐκάστοτε δημιουργούμενα ἐπαγγελματικὰ τοῦ κλάδου ζητήματα, μετὰ τῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τῆς Ἐνώσεως ὀργάνων καταβαλλομένων ἐνεργειῶν, διὰ τὴν προσφορωτέραν ἐπίλυσίν των.

Τὸ ἀξίωμα τοῦ μέλους τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ δὲν εἶναι ζηλευτόν, κύριοι Συνάδελφοι. Τὰ Χημικὰ Χρονικά ἀντιμετωπίζουν συνεχῶς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας, φύσεως οἰκονομικῆς ἀφ' ἑνός, ἀλλὰ καὶ ἀκατανόητου ἀδιαφορίας ἐκ μέρους τῶν κ. Συναδέλφων, δυναμένων νὰ συνεισφέρουν πνευματικὴν συνδρομὴν διὰ τῆς συγγραφῆς ἐπιστημονικῶν ἀρθρῶν ἢ πραγματειῶν, ἀφ' ἑτέρου. Αἱ οἰκονομικαὶ δυσχερείαι, μὴ ἐπιτρέπουσαι τὴν πρόσληψιν διορθωτοῦ ἢ, ἔστω, ὑπαλλήλου ἀσχολουμένου ἐιδικῶς εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως περιοδικῆς, μεταβάλλουν τὰ μέλη τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἰς διορθωτὰς δοκιμῶν καὶ παρακολούθητὰς τῆς καλῆς ἐκτυπώσεως καὶ ἐμφανίσεως τοῦ περιοδικοῦ, αἱ δὲ δυσχερείαι συγκεντρώσεως καταλλήλου ὕλης, καθιστοῦν, ὡς θὰ διεπιστώσατε, τὴν Ἐπιτροπὴν συγγραφικὴν μᾶλλον ἢ διοικουσαν.

Παρ' ὅλον ὅτι μετὰ πολλὰς παρακλήσεις καὶ προσωπικὰς ὀχλήσεις ἠῤῥησε κατὰ τι ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφημίσεων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐσόδων, ἢ μὴ ἔγκαιρος καὶ κανονικὴ καταβολὴ τῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους τῆς πλειονότητος τῶν κ. Συναδέλφων, δὲν ἐπιτρέπει, πρὸς τὸ παρὸν τούλάχιστον, οὐδὲ κἂν τὴν σκέψιν περὶ τῆς κατὰ μῆνα ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ἡ περίπτωσις τῆς ἐπὶ 10ήμερον παραμονῆς τῶν τευχῶν, ἐτοιμῶν μετὰ τῶν διευθύνσεων εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ, λόγω ἑλλείψεως τοῦ διὰ τὴν ταχυδρόμησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας κολακευόμεθα διότι ἐπετύχομεν τὴν κανονικὴν ἀνὰ δίμηνον ἔκδοσιν ἀρτίων κατὰ τὸ πλεῖστον τευχῶν, ἢ συγγραφῆ τῶν ὁποίων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν ἐνδιαφέροντος ἀρθρα καὶ τὰς ἐκ τοῦ ξένου τύπου περιλήψεις, ὀφείλεται κατὰ σημαντικὸν ποσοστὸν εἰς τὸ ἄκονον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἔναντι ὁλοκλήρου τοῦ κλάδου τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν. Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ καταλογισθῇ καὶ ἡ δημοσίευσίς τοῦ πίνακος περιεχομένων τῶν ἐτῶν 1947—1950, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν καθίσταται ἤδη δυνατὴ ἡ βιβλιοδέτησις τῶν τόμων τῶν ἐτῶν αὐτῶν. Πρὸ ἡμερῶν ἐξετυπώθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡδὴ τὸ τεῦχος Νοεμβρίου—Δεκεμβρίου 1952 καὶ εὐρίσκειται ὑπὸ στοιχειοθέτησιν τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Διὰ νὰ παράσχωμεν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν διάδοχον ἡμῶν Διοικουσαν Ἐπιτροπὴν, τὴν δυνατότητα τῆς συνεχίσεως τῆς τακτικῆς ἀνὰ δίμηνον ἢ καὶ κατὰ μῆνα—ἐφ' ὅσον τοῦτο θὰ καταστῇ δυνατόν—ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας, πρέπει ὅλοι ἡμεῖς ἀεξαιρέτως οἱ Χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος, νὰ τὸ περιβάλλωμεν με σποργὴν καὶ νὰ φροντίσωμεν δι' αὐτὸ, ἄλλοι μὲν συγγράφοντες καὶ ἀποστέλλοντες κατάλληλον πρὸς δημοσίευσιν ὕλην, ἄλλοι ἐνεργούντες ἐν τῷ κύκλῳ τῶν γνωριμιῶν μας διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν προσοδοφόρων διαφημίσεων, οἱ πλεῖστοι δὲ καταβάλλοντες τακτικὰς καὶ ἐγκαιρὰς τὴν πρὸς τὴν Ἐνωσιν συνδρομὴν μας. Ἄς εἶναι γνώμων μας ὅτι, ἐνισχύοντες τὸ περιοδικόν, ἐνισχύομεν τὸν κλάδον μας καὶ ἡμᾶς αὐτούς.

Ἐπεταὶ ὁ οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς ὑπὸ τοῦ Ταμίου τῆς Ἐνώσεως κ. Δρίκου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀναγινώσκει τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Χ.

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὸν ἀπολογισμὸν.

Ἀκολουθῶς ἀνακοινούται ὁ προϋπολογισμὸς.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. Καρνή ὅτι χρήζει συζητήσεως ὁ προϋπολογισμὸς, ὁ κ. Δημητρίου ἀπαντᾷ ὅτι πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν Ἐνωσιν διὰ τῶν συνδρομῶν μας καὶ ὄχι διὰ λόγων.

Ὁ κ. Καρνῆς προτείνει νὰ μὴ συνεχισθῇ ἡ συζητήσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ ὁποία θὰ τραβήξῃ εἰς μακρὸς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως βεβαιώνει ὅτι ἡ συζητήσις θὰ εἶναι σύντομος. Ὁ κ. Καρνῆς ἐπιμένει, λέγων ὅτι πρέπει πρῶτα νὰ κυττάζωμεν με συμπάθειαν καὶ ἀγάπην τὸ θέμα τοῦ σώματός, τὸ ὁποῖον βαίνει πρὸς διάλυσιν.

Ὁ κ. Δημητρίου εἰσηγείται εἰς τὸ σῶμα νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν κ. Ταμίαν νὰ ἀναπτύξῃ τὰς προβλέψεις του.

Ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Παρεμβαίνων ὁ κ. Καλλιέρος ζητεῖ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κοινῶν ἀνεξαρτήτων τῶν προβλεπομένων εἰσπράξεων, διὰ νὰ ἐχῶμεν εὐχέρειαν.

Ἀντιθέτου γνώμης ἡ κ. Γεωργακοπούλου, προτείνει νὰ ἀνεφερθῶν τὰ ἔξοδα βάσει τῶν προβλεπομένων εἰσπράξεων.

Ἐγκρίνεται ὁ προϋπολογισμὸς.

Ὁ κ. Μαυρεϊδόπουλος προτείνει νὰ δημοσιεῦται ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ὥστε νὰ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων κατατοπιζόμενα τὰ μέλη.

Ὁ κ. Δρίκος διευκρινίζει ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τὴν ἐγκρισίν του, ὥστε νὰ λάβουν γνώσιν καὶ οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ κ. Παπαθασίλειος συνιστᾷ νὰ σταλοῦν ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς συναδέλφους, εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἐξηγηθῇ ἡ κακὴ οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς Ἐνώσεως, τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν εἶχε ἀντιληφθῇ.

Ὁ Δρίκος διευκρινίζει ὅτι ἐστάλησαν τοιαῦτα ἐπιστολαί, ἀλλὰ οἱ συνάδελφοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀδιαφοροῦν.

Ὁ κ. Ταμίας συνεχίζει τὸν οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν τῶν Χ. Χ., ἀκολουθῶς κατατίθεται ὁ προϋπολογισμὸς τῶν Χ. Χ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου, ὁ κ. Ταμίας ἀπαντᾷ ὅτι τὰ προβλεπόμενα διὰ τὸ 1953 τεύχη τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» εἶναι 6.

Ὁ ἀπολογισμὸς ἐγκρίνεται ὡς καὶ ὁ προϋπολογισμὸς 1953.

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. φέρει εἰς γνώσιν τῆς Συνελεύσεως ὅτι κατετέθη πρότασις ὑπὸ 26 Χημικῶν, ταμιακῶς ἐντάξει, ὅπως ὡς πρῶτον θέμα τῆς Γεν. Συνελεύσεως συζητηθῇ τὸ «περὶ ἀνεργίας καὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συλλογικῶν συμβάσεων».

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. λέγει ὅτι τυπικῶς ἔπρεπε νὰ κατατεθῇ ἡ πρότασις τῶν συναδέλφων, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν πρότασιν τὰ δύο θέματα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ., θὰ συνεζητοῦντο ὁπωσδήποτε.

Ἀκολουθῶς ὀρίζεται ἡ 19ῆ Ἀπριλίου 1953 ὡς ἡμέρα ἐκλογῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀ-

ποτελουμένης εκ των κ. κ. Καρατζίνα Δημ., Λεμπέση Άνδρ., και των δίδων Κουράκου Σταυρούλα και Μαργομένου Γεωργία. Αναπληρωματικοί: Ο κ. Ζέππος Γεώργιος και η δις Παπαδοπούλου Βέρα.

Μετά ταύτα, άρχομένης τής συζητήσεως, άνέρχεται εις τὸ θέμα ὁ κ. Κωττής, ὅστις ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνέργων Χημικῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἀνακριβῶς ἀνεφέρθη ὁ ἀριθμὸς 28 τοῦ κ. Τσιρώνη, ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ δὲ μὲν εἶχε αὐξήσῃ ἀριθμὸν 58 τὸν Αὐγούστου τοῦ 1952. Ὁ κ. Τσιρώνης διευκρινίζει ὅτι ὁ ἀριθμὸς 28 ἀναφέρεται εἰς τὴν λογοδοσίαν κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Καλλιέρος, ὅστις κρίνει τὸ Δ. Σ. βάσει τῶν δύο τομέων δράσεώς του. Εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν τομέα διαπιστώνει δραστηριότητα τοῦ Δ. Σ. Συγκεκριμένως ἀναφέρεται εἰς τὰς γενομένας διαλέξεις, αἱ ὁποῖαι προσήλκυσαν τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν Χημικῶν, εἰς τὴν προετοιμασίαν τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁποῖου ἡ πραγματοποίησις προβλέπεται διὰ τὸ ἔτος 1954, εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς διάφορα Διεθνή Συνέδρια καὶ τέλος εἰς τὴν Βιβλιοθήκην, τῆς ὁποίας ὁ μὴ ἐπιτυχὴς ἐμπλουτισμὸς, ὅπως λέγει ὁ ὀμιλητὴς, δὲν ὀφείλεται εἰς ἀνικανότητα τοῦ Δ. Σ., ἀλλὰ εἰς οἰκονομικὴν καχεξίαν.

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν τομέα λέγει ὅτι παρ' ὅλας τὰς παραστάσεις εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, τὸ Δ. Σ. δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ λύσεις, εὐρισκόμενον ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῶν προετοιμασιῶν.

Προσδλητικόν, λέγει, εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐργάζονται Χημικοὶ μὲ βασικὸν μισθὸν 900.000 μηνιαίως, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι καὶ οἱ μετέπειτα μισθοὶ δὲν εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε.

Λέγει ὅτι ἦταν παράληψις τοῦ Δ. Σ. νὰ μὴ παρουσιάσῃ σχέδιον δράσεως διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων. Τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας μᾶς ἐμάστιξε καὶ μᾶς μαστίζει. Τὸ Δ. Σ. ἐνόμιζε ὅτι τὸν Φεβρουάριον οἱ ἀνεργοὶ ἦσαν 28, ἀλλὰ ὁ ἴδιος φρονεῖ ὅτι ἦσαν πολὺ περισσότεροι.

Δὲν εἶναι ἐποκοδομητικὸν διὰ τὴν ἐπιστήμην μας, συνεχίζει ὁ κ. Καλλιέρος, τὸ νὰ ἀναγκάζονται οἱ νέοι νὰ ἐργάζονται μὲ ἐξευτελιστικὸς μισθοὺς καὶ πολλάκις εἰς μὴ χημικὰς ἐργασίας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. λεχθὲν ὅτι εἰς διαγωνισμοὺς τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους δὲν προσήλθον ἀρκετοὶ ὑποψήφιοι, διερωτᾶται ἐὰν τοῦτο ὀφείλεται εἰς φυγοποιανὴν ἢ εἰς τοὺς εὐτελεῖς μισθοὺς. Ὁ ἴδιος πιστεύει ὅτι ὅλοι οἱ νέοι θέλουν νὰ ἐργασθῶν, ἀλλὰ ὄχι βέβαια μὲ 1.000.000 δρχ. εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὡς πρὸς τὸ ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπορροφηθῶν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅλοι οἱ Χημικοὶ, διευκρινίζει ὅτι καὶ οἱ παλαιότεροι εἰργάσθησαν εἰς ἐπαρχίας, ἀλλὰ μὲ πολὺ καλυτέρας οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ὡς αἰτία τῆς κακοδαιμονίας θεωρεῖ τὸν ὑπερπαγγελματισμὸν καὶ τὸ ὅτι δὲν ἔχει γίνῃ συνειδήσις εἰς τοὺς βιομηχάνους ὅτι ὁ Χημικὸς εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν ἐργασίαν των. Πρέπει, τονίζει, νὰ γίνῃ πίστις εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ὁ Χημικὸς προσφέρει ὑπηρεσίας καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους.

Ἐν συνεχείᾳ θίγει τὸ ζήτημα τῆς πολυθεσίας καὶ λέγει ὅτι ἂν καὶ εἶναι αὕτη ἀπὸ ὄλους κατακριτέα, ἐν τούτοις αἱ χαμηλαὶ ἀποδοχαὶ ἐκ μιάς καὶ μόνον θέσεως, καθιστοῦν δύσκολον τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ζωῆς. Παρατηρεῖ ὅτι οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἶδε πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νόμου 3518, παρ' ὅλον ὅτι οὗτος εἶναι ἀπρηχομῆνος, ἀφοῦ δὲν προβλέπει τὴν πρόσληψιν Χημικῶν εἰς πολλὰς νέας βιομηχανίας.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν, λέγει ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα γενικωτέρας κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Τέλος μέμφεται τὸ Δ. Σ. ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων προώθησε καὶ ὅτι ταῦτα ἐκκρεμοῦν ὡς καὶ πρὸ δεκαετίας.

Λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Σπηλιόπουλος ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν τιμὴν νὰ

ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς νέους συναδέλφους εἰς τὴν οἰκογενεῖαν τῶν Χημικῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν θλίψιν του, διότι οὐδὲν ἐκ τῶν βασικῶν ζητημάτων ποὺ τοὺς ἀφοροῦν ἔχει λυθῆ. Πληροφορεῖ τὴν Συνέλευσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων εἶναι 150, χωρὶς νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν οἱ κακῶς ἀμειβόμενοι.

Ἀναφέρει ὅτι ἐπιτροπὴ ἀνέργων ἐπεσκέφθη διαφόρους παλαιούς συναδέλφους εἰς τοὺς ὁποίους ἐξέθεσαν τὰ ζητήματά των καὶ τοὺς ἐζήτησαν συμβουλὰς. Ὅλοι ἐπρότειναν ὡς μὴ μὴ λύνει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3518 (Ἐλεγχος Βιομηχανιῶν). Ὡς παράδειγμα τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, ἀναφέρει τὴν περίπτωσιν τῶν τριῶν βιομηχανιῶν Τροφίμων τοῦ Ναυπλίου, αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν μόνον ἕνα Χημικὸν καὶ αἱ τρεῖς μαζί.

Παρεμβαίνων ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. καταγγέλλει ὅτι ὁ ἀπασχολούμενος Χημικὸς εἶναι ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Ὁ κ. Σπηλιόπουλος συνεχίζων παραπονεῖται διότι τὸ ζήτημα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων δὲν ἀντιμετωπίσθη ὅπως ἔπρεπε ἀπὸ τὸ Δ. Σ. Παρατηρεῖ ὅτι τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ἔχει λύσει τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῶν μελῶν του καὶ ὅτι ἡ γνώμη του ζητεῖται ἐπὶ ἐπιστημονικῶν καὶ βιομηχανικῶν θεμάτων, ὡς ἡ δημιουργία ἐργοστασίου Ἀζώτου κτλ., διὰ τὰ ὁποῖα μόνη ἀρμοδία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ Ἐνωσις Χημικῶν, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ γνώμη δὲν ἐζητήθη, τοῦλάχιστον, ἐπισημῶς. Λέγει ἐπίσης ὅτι αἱ δικαίμας συλλογικαὶ συμβάσεις εἶναι ξεπερασμέναι, ἐνῶ οὐδεὶς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου λαμβάνει μισθὸν κάτω τῶν 2.800.000 δραχμῶν μηνιαίως.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Τσιρώνη ἐὰν εἶναι ἐπίσημος ὁ μισθὸς αὐτὸς, ἀπαντᾷ ὅτι ἐπίσημος ἢ ἀνεπίσημος δὲν ἐνδιαφέρει.

Ὁ ὀμιλητὴς θεωρεῖ ἀνεπαρκῆ ἀπὸ ποσότητα ὕλης τὰ «Χημικά Χρονικά» καὶ προτρέπει εἰς τὸ δημιουργηθῆ μίαν ἀτμόσφαιρα θερμῆ εἰς τὴν Ἐνωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν βλέπομεν νὰ βασανίζεται πάντοτε μόνος ὁ συμπαθέστατος κ. Σκουλάτος.

Θέτει τὴν δραστηριότητα τῶν νέων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μέλλοντος νὰ ἐκλεγῆ συμβουλίου, εἰς ὃ θὰ ἦτο εὐκτέα ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ νῦν Δ. Σ., ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πείραν του καὶ τὸ κύρος του θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ προωθῆσθαι πολλὰ ἀπὸ τὰ ζητήματα τῆς Ἐνώσεως.

Προεῖναι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας:

- α) Τὸν ἔλεγχον τῶν βιομηχανιῶν.
- β) Τὴν κάλυψιν τῶν 30 ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Χημεῖου τοῦ Κράτους.
- δ) Τὴν ἀπασχόλησιν τριῶν Χημικῶν εἰς τοὺς Ἀλευρομύλους διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ 24ώρου, ἀφοῦ ὁ Χημικὸς ποὺ ἐργάζεται τὸ πρωτὶ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ ἄλευρον ποὺ θὰ βγῆ τὸ βράδυ.

Προτείνει νὰ ἐλθωμεν εἰς συνεννόησιν μὲ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, διότι δὲν νοεῖται νὰ θεωροῦνται ὡς Τεχνικοὶ οἱ Δασολόγοι καὶ οἱ Γεωπόνοι καὶ ὄχι οἱ Χημικοὶ. Λέγει ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν, δέχεται εὐχαρίστως τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Ἐνωσιν.

Ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν διατὶ δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὸ Δ. Σ. λέγει «θὰ γίνουσι» καὶ οὔτε διὰ μίαν ὅτι «ἔγινε».

Παραπονεῖται διὰ τὴν πτώσιν τοῦ κύρους τῆς Ἐνώσεως. Παρακαλεῖ αἱ διαλέξεις νὰ μὴ ἔχουν μόνον θεωρητικόν, ἀλλὰ καὶ πρακτικὸν ἐνδιαφέρον. Ἀναφέρει ὅτι ὅταν ἀπετάθησαν εἰς τὸ Δ. Σ., τοῦτο, ἴσως λόγω ἀγνοίας, τοὺς εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχει κατάλογος τῶν νέων βιομηχανιῶν, ἐνῶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν νέων εὔρε κατάλογον ἐκδοθέντα τὸ 1949. Περαιῶν ζητεῖ νὰ τοῦ συγχωρηθῆ ἐὰν τὸ ὕψος του ἦτο ὀλίγον ἔντονον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Κώνστας συγχαίρει τὸν ὀμιλητὴν διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν σαφήνειαν, ἣν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀμιλίας του ὡς καὶ δραστηριότητά του.

Ὁ κ. Βίρλας ἐρωτᾷ τὸν κ. Σπηλιόπουλον ἐὰν τὸ Δ. Σ. εὐρίσκει ἱκανοποιητικὸν διὰ τοὺς νέους τὸν μισθὸν τῶν 900.000 δραχμῶν.

Ὁ κ. Σπηλιόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι εἰς ἰδιωτικῆν γ) Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου Βιοχημείας.

συζήτησιν μετά του Προέδρου του Δ. Σ., του εγένετο ή σύστασις να δεχθῆ ἡ ἐργασθῆ ἔστω καὶ με 900.000 δραχ., χωρὶς ὁμῶς ἡ σύστασις αὐτὴ νὰ ἀποτελῆ καὶ ἐπίσημον ἔγκρισιν τοῦ μισθολογίου.

Ὁ κ. Σπηλιόπουλος γνωρίζει εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ Βιομηχανίας.

Ὁ κ. Δρῖκος ἐπιθυμεί νὰ μάθῃ τὰς ἀπαντήσεις τῶν κ. Ὑπουργῶν.

Ὁ κ. Σπηλιόπουλος ἀπαντᾷ ὅτι τὸν μὲν Ὑπουργὸν τῆς Ἐργασίας ἀπέφυγαν νὰ συναντήσουν, ἀφήσαντες τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν Ἐνωσιν, ἐνῶ ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας τοὺς εἶπεν ὅτι εἶναι δίκαια τὰ αἰτήματά των καὶ θὰ τὰ ὑποστηρίξῃ δεόντως.

Ὁ κ. Χαράμης λέγει ὅτι εἶναι ἐντροπὴ νὰ μὴ ἀπαιτοῦμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προστατευτικῶν δι' ἡμᾶς νόμων, δταν τοῦτο τὸ ἔχουν ἐπιτύχει οἱ θερμασταί, ἀναγκάζοντες τὰς διαθετούσας ἀτομικάζον βιομηχανίας νὰ προσλαμβάνουν θερμαστὴν προερχόμενον ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸ σωματεῖον καὶ ὑποδεικνύει τὸ σωματεῖον τῶν θερμαστῶν διὰ νὰ πάρωμε μαθήματα τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων.

Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρεῖδopoulos λέγει ὅτι οἱ παλαιότεροι βλέπουν με συμπάθειαν τοὺς νέους συναδέλφους, διότι καὶ αὐτοί, ὡς νέοι, ἔτυχον ἄλλοτε τῆς ὑποστηρίξεως τῶν τότε παλαιότερων.

Βεβαίως τὸς νέους ὅτι τὰ λόγια ποὺ ἔχουν λεχθῆ ἐπίσημως πρὸ ὀλίγου ἢ ἀνεπίσημως εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς λέσχης, εὐρήκαν ἀπήχησιν εἰς τοὺς παλαιότερους συναδέλφους.

Τὰ πεπραγμένα, ὅπως ἐξετέθησαν, τὸν ἄφσαν ἀποπολύτως ἱκανοποιημένον καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ διαφορετικῶς, ἀφοῦ τὸ Δ. Σ. ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐγκρίτους συναδέλφους. Ἐκκρεμὸν ὁμῶς διάφορα ζητήματα λεπτομερικῶς. Ἐν ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ δημοσίευσίς τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰ «Χημικὰ Χρόνικα», ὥστε νὰ εἶναι κατατοπισμένοι οἱ συνάδελφοι δι' ἀνεπιπρόσδεκον συζήτησιν.

Ζητεῖ ἐπίσης τὴν δημοσίευσιν τῶν γενομένων ἐκάστοτε διαλέξεων καὶ τὸν κατάλογον τῆς Βιβλιοθήκης δι' εὐχερστεράν χρησιμοποίησιν τῶν πολυπληθῶν ὑπαρχόντων βιβλίων.

Παρεμβαίνων ὁ κ. Μαρκέτος πληροφορεῖ τὸν ὁμιλητὴν ὅτι ἡ δημοσίευσίς τοῦ καταλόγου θὰ ἀπαιτηθῇ τοῦλάχιστον δύο τεύχη.

Ὁ κ. Μαυρεῖδopoulos ἐπιμένων ζητᾷ εἰ δυνατόν τὴν ἔγγραφὴν κονδηλίου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὴν ἀνωτέρω δημοσίευσιν. Ἄναφερόμενος εἰς τὴν τραγικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἐνώσεως, λέγει ὅτι καὶ προπολεμικῶς, ὅτε αἱ οἰκονομικαὶ δυνατότητες τῶν μελῶν ἦσαν καλύτεραι, ἦτο ἡ ἴδια. Προτείνει τὴν καθιέρωσιν διαφορετικῆς συνδρομῆς διὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ μὴ ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, τοῦ ὁποῦ ἡ καλύτερα ὀργάνωσις ὀφείλεται, κατὰ τὴν γνώμην του, εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους, οὓς ἔχει.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀνεργίας, λέγει ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀνευ ἐνδιαφέροντος καὶ διὰ τοὺς παλαιότερους συναδέλφους. Πάντως θεωρεῖ τοῦτο ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς κυβερνητικῆς σταθερότητος, δι' αὐτὸ ἐλπίζει ὅτι τὰ προβλήματα θὰ τύχουν τώρα καλύτερας λύσεως. Ἀλλὰ ἐξαρτᾶται τὰ μέγιστα καὶ ἀπὸ τὰς ἱκανότητος τοῦ Δ. Σ.

Ἀνακοινεῖ τὴν ἐπιδόσιν τοῦ συλλόγου τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας, τὸν ὁποῖον καὶ ὡς Πρόεδρος ἀντιπροσωπεύει.

Λέγει ὅτι ὁ σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας θὰ ἀσχοληθῆ με τὰ προβλήματα τῶν νέων, συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Ἐνώσεως. Κυρίως θὰ ἀπασχοληθῆ με τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3518, ὡς καὶ τοὺς βασικοὺς μισθοὺς, ἐρχόμενος ἐν ἐπαφῇ μετὰ τὸ Ε. Κ. καὶ τὸ Γ. Σ. Ε. Ε.

Διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις προτείνει τὸν καθορισμὸν ὡς κατωτάτου ὀρίου τὰ 2.000.000 δραχ. καὶ ζητεῖ νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερον τὸ πρὸς τὰ ἄνω ὄριον, ὥστε νὰ μὴ θιγῶν συμφέροντα παλαιότερων συναδέλφων. Παρακαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν νέων συναδέλφων νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν με τοὺς Χημικοὺς Βιομηχανίας, διότι γίνονται ἐνέργεια ὅπως με ἀύστηροτητα καὶ ἀκλήρητητα προχωρήσουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3518.

Ὁ κ. Δημητρίου, λέγει, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς νέους εἰς τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων των. Διαμαρτύρεται διότι εἶναι ὑποτιμητικὸν διὰ τὰ μέλη νὰ ἀπασχολῆ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τὰς ἐκάστοτε συνελεύσεις οἱ δὲ συνάδελφοι, λέγει, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλοῦνται ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς ἐνώσεως, διότι δὲν τὸ ὑποβοηθοῦν. Ἄναφερόμενος εἰς τὸ λεχθὲν ὑπὸ προλαλήσαντος, ὅτι τὸ κύρος τῆς ἐνώσεως ἔχει καταπέσει παρατηρεῖ ὅτι τὸ κύρος τῶν μελῶν τῆς ἔχει καταπέσει ἔναντι αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀφοῦ ἄπαξ ἐγγραφέντες λησμονοῦν νὰ καταβάλλουν τὰς συνδρομὰς των.

Χαρακτηρίσας τὴν Ἐνωσιν Ἐλ. Χημικῶν καὶ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ὡς ἀδελφὰ σωματεῖα, προτρέπει εἰς συνεργασίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν κοινῶν προβλημάτων ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

Λέγει, ὅτι ἡ σύμβασις, ἡ ὁποία ὑπεγράφη τὸ 1947, ἀντιπροσώπευε πολλὰ ὀφέλη διὰ τοὺς Χημικοὺς καὶ ἴσχυε διὰ τὰ μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Τονίζει, ὅτι οἱ ἄνεργοι εἶναι πάντοτε περισσότεροι τῶν ἀναφερομένων καὶ ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν βασικὸν μισθὸν θὰ πρέπει νὰ συζητηθῆ καὶ ἡ ἐξέλιξις του. Ζητεῖ νὰ γίνῃ καταπολέμησις τοῦ ὑπερ-επαγγελματισμοῦ διὰ διαφωτίσεως τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῆς μὴ δυνατότητος ἀπορροφῆσεως Χημικῶν εἰς τὴν χώραν μας.

Ἐρωτώμενος περὶ τῆς προσωπικῆς του γνώμης διὰ τὸν βασικὸν μισθὸν, λέγει, ὅτι αὐτὸς οὗτος, ὡς ἄτομον, μπορεῖ νὰ εἶπῃ ὅτι τὰ 2.000.000 εἶναι λίγα, ἀλλὰ ὡς μέλος κοινωνικοῦ συνόλου κωλύεται νὰ δώσῃ σαφῆ ἀπάντησιν, διότι τοῦ λείπουν στοιχεῖα περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἄλλων ἐργαζομένων.

Ὁ κ. Μπακόλας λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι, τὸ Δ. Σ. ἀπέτυχεν εἰς τὴν διετηθηθέντων του διότι δὲν ἐνήργησεν ὡς ἔπρεπε. Περιορίσθη εἰς τυπικὰς ἐπισκέψεις Ὑπουργῶν, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ κινητοποιήσῃ τὸν κλάδον. Τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀλλαγῆς τῶν κυβερνήσεων θεωρεῖ πεπαιωμένην καὶ ἐρωτᾷ ποῖος θὰ εἶναι ὁ χρόνος τῆς θητείας ἐνὸς Συμβουλίου, ἐὰν τὸ 14μηνον τῆς τέως κυβερνήσεως δὲν ἦτο ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἔστω καὶ ἐνὸς ζητήματος.

Μέμφεται τὸ Συμβούλιον διότι ἐφ' ὅσον δὲν ἦτο ἱκανὸν διὰ παραστάσεων εἰς τὰ ὑπουργεῖα, καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων καὶ δὲν παρητήθη. Εἶναι τῆς γνώμης ὅτι μία νέα διετία τοιαύτης πολιτείας, θὰ ὀδηγήσῃ εἰς διάλυσιν τοῦ κλάδου.

Ἀρνείται ὅτι αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἀντιδρῶν εἰς τὴν ὑπογραφήν καλύτερων συμβάσεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Κράτος εἶναι καλύτερος ἐργοδότης ἀπὸ τὰς βιομηχανίας, ἀφοῦ πληρώνει τοὺς εἰς τὸ Χημεῖον τοῦ Κράτους ἐργαζομένους Χημικοὺς με 2.000.000 δραχ., ἂν καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους εὐρίσκονται εἰς τόσον κακὴν κατάστασιν, ὥστε, ἐὰν αἱ βιομηχανία ἀντιμετώπιζαν ἔστω καὶ διὰ μίαν ἡμέραν τοιαύτην κρίσιν θὰ ἦχον χρεωκοπήσῃ. Ἐπίσης, κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. ὅτι δὲν ἐξεμεταλλεύθη τὴν πρόθεσιν πολλῶν βιομηχανῶν νὰ πληρώσουν τοὺς Χημικοὺς με μισθοὺς καλύτερους τῶν συμβάσεων.

Ὁ κ. Τσιρώνης παρεμβαίνων λέγει ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ ἀναφέρεται ὅτι ἠρνήθησαν οἱ βιομηχανοὶ νὰ προσέλθουν εἰς ὠρισθεῖσαν συνάντησιν.

Ἀρνείται ὁ κ. Μπακόλας ὅτι τὸ Δ. Σ. προώθησε σημαντικῶς τὸν Ἐπιστημονικὸν Τομέα, διότι τὸ μίνιμουμ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιδιώξεων εἶναι αἱ γενομέναι διαλέξεις. Παραπονεῖται διότι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα τεῖνῃ νὰ μεταβληθῆ εἰς βοηθητικὸν τῆς μορφώσεως λόγῳ τῆς παντελοῦς, σχεδόν, ἐλλείψεως Ἑλληνογλώσσων τεχνικῶν συγγραμμάτων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς λίαν ὑψηλῆς τιμῆς τῶν ὑπαρχόντων. Κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. διὰ πλήρη ἀδράνειαν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ Τομέως. Τονίζει ὅτι ἡ ἀνεργία μᾶς μαστίζει.

Ὁ κ. Μαρκόπουλος δηλοῖ ὅτι, συμφωνεῖ μετὰ τὸν κ. Μπακόλαν καὶ διαπιστώνει τὴν παταγώδη ἀποτυχίαν τοῦ Δ. Σ. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὁμιλητοῦ, ὑπῆρξε διάχυτος ἡ διαπίστωσις τῆς ἀποτυχίας, ἡ εὐθύνῃ τῆς ὁποίας ἐπιμελῶς ἀπεφεύχθη νὰ ἐπιρρηθῆ ἐπὶ τῶν ὁμῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀποδοθεῖσα εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἀστάθειαν. Ἐπανα-

λαμβάνει, όπως και ο προλαήσας, ότι το Κράτος πληρώνει 2.000.000 τους Χημικούς και ως εκ τούτου δεν θα θέλη να πληρώσουν αι διομηχανίαι ολιγότερα.

Παρεμβαίνουν ο κ. Στεργιόπουλος λέγει ότι. ο μισθός της γεωδωριζομένων εις το Χημείον του Κράτους είναι ο του εισηγητού, δηλ., 900.000 δραχ.

Ακολουθεί διαλογική συζήτησις των όμιλητών μη άκουομένων εύκρινώς.

Διακόπτων ο κ. Πρόεδρος λέγει, ότι εις αυτά θα άπαντήση το Δ.Σ. Συνεχίζων ο κ. Μαρκόπουλος, λέγει, ότι είναι βέβαιος ότι, ο βασικός μισθός υπερβαίνει το 1.600.00 μαμή με τας ύπερωρίας και το τεχνικόν επίδομα.

Εν συνεχεία, λέγει ότι με χαράν διεπίστωσε την ένδειξιν συμπαθείας πολλών εκ των παλαιότερων συναδέλφων πρὸς τοὺς νέους και συνιστά την συσπείρωσιν όλων των Χημικῶν πρὸς ἐπιτυχὴ ἐπίλυσιν των προβλημάτων των. Πιστεύει ότι σύμφωνα με τὸν νόμον τῆς ἐξελίξεως οἱ σημερινοὶ νέοι θα εἶναι αὐτοὶ ποὺ αὐριον θα δώσουν τὴν ὄθησιν και τὴν ἀνάπτυξιν εις τὴν ἐπιστήμην και παρακαλεῖ τοὺς παλαιότερους συναδέλφους νὰ τοὺς βοηθήσουν διὰ νὰ ἀρχίσουν.

Ακολουθεῖ ἀνάγνωσις ὑπὸ τοῦ κ. Λιακέα τῆς ἐκκλήσεως των νέων Χημικῶν πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ἔχουσαν οὕτω: 'Ημεῖς οἱ νέοι Χημικοὶ (κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεργοί), συσκεφθέντες εις τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς παρουσίης Γενικῆς Συνελεύσεως, διεπιστώσαμεν 1) Τὴν διαρκῶς ἐπιτεινομένην δυσχέρειαν περὶ τὴν ἐξέυρεσιν ἐργασίας, 2) τὴν πλήρη, σχεδόν, ἀποτελήματων τοῦ μισθολογικοῦ ζητήματος, 3) τὴν ἐπιδεινωσιν τῆς πνευματικῆς, ψυχολογικῆς και ἠθικῆς κρίσεως, τὴν ὁποίαν διατρέχει τὸ ἐπάγγελμά μας και 4) τὴν ἀνεπάρκειαν των μεταπολεμικῶν Συμβουλίων, ὅπως συνεγείρη τὸν χημικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ριζικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσιμου καταστάσεως. Κατόπιν αὐτῶν ἀπεφασίσασμεν νὰ ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τοὺς παλαιούς συναδέλφους και νὰ τοὺς παρακαλέσωμεν, ὅπως διὰ μίαν ἀκόμη φοράν προσφέρουν τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των εις τὸ Σῶμα των Ἑλλήνων Χημικῶν διὰ τὴν ἀποφασιστικὴν ἀντιμετώπισιν των ἀνωτέρω ἐπιειγόντων προβλημάτων μας. Τέλος, καλούμεν ἀπαντας τοὺς παλαιούς συναδέλφους, ὅπως συμβάλλουν εις τὴν ὑπόδειξιν τῆς ἀντάξις των κρίσιμων περιστάσεων ἐκπροσωπήσεως τοῦ κλάδου μας.

Ανερχόμενος εἶτα εις τὸ βῆμα ο κ. Καρνῆς κάνει μικρὰν ἀναδρομὴν εις τὸ παρελθὸν διεπιστώνων, ὅτι πάντοτε οἱ κλάδοι ὑφίστανται ἀνυψώσεις και καταπτώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι συναρτήσεως ἀντικειμενικῶν συνθηκῶν. Ἐν συνεχείᾳ, διαπιστεῖ τὴν ἔλλειψιν ἱκανότητος τοῦ κ. Προέδρου νὰ διοικήσῃ ἐπαγγελματικῶν σωματείων, ἀν και οὗτος εἶχεν ὅλα τὰ προσόντα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν. Ἀναφερόμενος εις τὸ παλαιότερον λεχθέν, ὅτι τὸ προτελευταῖον Συμβούλιον δὲν διαθέτει κύρος, λέγει, ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀνεδείξαμεν Δ.Σ. με κύρος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι τὸ ἄπαν, διότι κατὰ τὴν γνώμην του, τὸ κύρος ἀντλεῖται ἀπὸ τὸν κλάδον και ὅταν ὁ κλάδος ἀδρανεῖ οἰονδήποτε Συμβούλιον ἀποτυγχάνει. Μέμφεται, ὡς εκ τούτου τὸ Συμβούλιον, ὅτι δὲν ἐκινήτοποίησε τὸν κλάδον. Τὸ Συμβούλιον δὲν ἀνύψωσε τὸν κλάδον, διότι τοῦ ἔλειπεν ἡ πείρα, τὴν ὁποίαν ὁμως τώρα, βεβαίως οἱ ὀμιλητῆς, τὴν ἔχει ο κ. Πρόεδρος. Ἀκολουθῶς δηλοῖ ὅτι θέτει τὸν ἑαυτὸν του, ὡς και παλαιότερον ἔπραξεν, εις τὴν διάθεσιν τῆς ἐνώσεως. Κάνει τὴν παρατήρησιν ὅτι οἱ κύριοι Δημητριοὶ και Τσιρώνης, ἐφάνησαν με τὰς διακοπὰς ὀλίγον σκληροὶ πρὸς τοὺς νέους και τονίζει ὅτι οὐδέποτε ἔχουν ἄδικον οἱ νέοι. Ὁ κ. Τσιρώνης, λέγει ὅτι αἱ διακοπαὶ ἀπέβλεπον εις τὴν διευκόλυσιν των ὀμιλητῶν και κατατόπισιν τῆς Συνελεύσεως. Συνεχίζων ο κ. Καρνῆς, λέγει ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ κάνῃ κριτικὴν διὰ νὰ δυσκολέψῃ τὸ Συμβούλιον, διότι και αὐτός, ἄλλοτε, ἤθελε κατανόησιν ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον και βοηθοῦσε τὸν κριτικάρωντα παρ' ὅλον τι τὸν ἐπείραζαν τὰ λεγόμενα.

Ακολουθῶς, ἀναγιγνώσκει ἀπόκομα ἐφημερίδος, εις ἃ ἀναφέρεται ὅτι οἱ μεταλλορῦχοι Λαυρίου διεμαρτυρήθησαν διότι ἡ ὑπηρεσία τους δὲν ἀπασχολεῖ Χημικῶν. Ὁ κ. Καρνῆς λέγει, ὅτι αὐτὸς ἐάν ἦτο Συμβούλιον θα ἐντρέπετο δι' αὐτό.

Ὁ κ. Τσιρώνης, λέγει, ὅτι θα ἐντρέπετο ἐάν τὸ ἤξερε και δὲν ἐφρόντιζε νὰ ἐξακριβώσῃ ἀν ἐπρόκειτο περὶ παραβάσεως τοῦ Ν. 3518. Ὁ κ. Ἀργυρίου, τονίζει ὅτι θα ἔπρεπε νὰ τῆξεραν.

Ὁ κ. Καρλῆς, ἀναφέρεται εις τὸ 1925, ὅποτε, λόγω τῆς ἀνυψώσεως τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὁ ἀείμνηστος Ν. Ζάρας εις τὸν κλάδον, ὑπεγράφει τότε ὁ νόμος 3518.

Ἐν συνεχείᾳ, λέγει, ὅτι γνωρίζων τὰ προσόντα τοῦ κ. Προέδρου, δυσκολεύεται νὰ πιστέψῃ ὅτι δὲν κατάφεραν νὰ πείσουν τοὺς διομηχανοὺς νὰ ὑπογράψουν συλλογικὰς συμβάσεις και ἀναφέρεται εις δημοσιεύματα ἐφημερίδων, δι' ὧν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἐργάται λαχανοκήπων, οἱ ἐκδορεῖς κτλ., ἐπέτυχον τὴν ὑπογραφὴν συμβάσεως.

Κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. διότι δὲν ἐξεμεταλλεύθη τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν διομηχανίας και οἱ ὁποῖοι εἶναι εις τὸ συμβούλιον των διομηχανῶν, διὰ τὴν δημιουργίαν καταλλήλου ἀτμοσφαιρας συνεννοήσεων.

Ἐπίσης κατηγορεῖ τὸ Δ. Σ. διότι δὲν ἐνήργησε, ὥστε ἡ γνώμη τῆς Ἐνώσεως νὰ λαμβάνεται ἐπὶ προβλημάτων ἀφορώντων τὴν ἴδρυσιν ἐργοστασίου και ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως και παρατηρεῖ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν καλύτερευσιν τοῦ μισθολογικοῦ ἐπιπέδου, ὅταν δὲν ἔχομε ἀνυψώσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ὥστε νὰ μὰς θεωρήσῃ ἀπαραιτήτους ὁ διομήχανος. Λέγει ὅτι ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ποὺ συναντᾷ βλέπει ὅτι ὅλοι ἔχουν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδουν ἀνερχόμενον τὸ κύρος τῆς Ἐνώσεως.

Παρεμβαίνουν ο κ. Πρόεδρος καταγγέλλει εις τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ ἐκκλησίς του διὰ τὴν υἰοθέτησιν ἐνὸς χωριοῦ δὲν εὐρήκεν ἀνταπόκρισιν. Τελικῶς με μεγάλους κόπους και με τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας τὸ συμβούλιον κατάφερε νὰ συλλέξῃ 150.000.000 δρχ.

Ὁ κ. Καρνῆς, συνεχίζων, λέγει ὅτι παρατηρεῖ μίαν διστακτικότητά τοῦ Συμβουλίου νὰ καταγγεῖλῃ ἐργοστάσια ποὺ δὲν ἔχουν Χημικούς και ὑπεθυμίζει ὅτι ὅταν εὐρίσκετο ἄλλοτε εις τὸ Συμβούλιον, ἐπέτυχον τὴν πρόσληψιν πολλῶν Χημικῶν με τὸν νόμον, εις τὴν περίπτωσιν δὲ τοῦ ἐργοστασίου Λαδοπούλου, εις τὰς Πάτρας, ἔφθασαν και μέχρι Ἀρεοῦ Πάγου, ὁ ὁποῖος και τοὺς ἐδικαίωσε, ὑποχρεώσας τὸν κ. Λαδοπούλον νὰ προσλάβῃ Χημικῶν.

Λέγει ὅτι ὀλιγότερον ἀξιοπρεπὲς εἶναι διὰ τὴν Ἐνωσιν νὰ ἔχῃ τόσους ἀνέργους, παρὰ τὸ νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ με ἀστυνόμενον εις τοὺς διομηχανοὺς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέρχεται εις τὸ βῆμα ἡ δις Μαργομένου, ἡ ὁποία παραπονεῖται διὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον, ὁ ὁποῖος περιορίζει τὸν ἀριθμὸν των γυναικῶν, των ἐργαζομένων ὡς Χημικῶν εις τὸ Γενικὸν Χημείον τοῦ Κράτους. Τονίζει ὅτι αὐτὸς ἀπὸ περιοριστικὸς ἔγινε ἀπαγορευτικὸς, ἀφοῦ αἱ θέσεις ἔχουν καταληφθῆ και δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος γυναῖκες εις τὰς ἐκάστοτε ἐξετάσεις. Παρατηρεῖ τὸ ἐκλεγησόμενον Συμβούλιον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος και ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν των Οἰκονομικῶν, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθησαν, ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἄδικος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. λέγει ὅτι ἀν και δὲν παρηκολυθῆθῃ ὅσον ἔπρεπε ὑπὸ των ἐνδιαφερομένων τὸ ζήτημα, ἐν τούτοις τὸ Δ. Σ. ἐνήργησε, ἀλλὰ προσέκρουσε ἐπὶ ὀρισμένων ἀντιλήψεων.

Ἡ δις Μαργομένου ἀπορεῖ ποὺ οἱ νόμοι ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἀντιλήψεις.

Ἡ κ. Γεωργακοπούλου λέγει ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ὀφείλεται εις τὸ ὅτι κατὰ τὰς ἐξετάσεις ποὺ διεξήχθησαν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ νόμου, ἐπρώτευσαν αἱ θήλειαι και ὡς εκ τούτου ἐθρομβήθησαν οἱ ἄρρενες και περιώρισαν τὸν ἀριθμὸν των γυναικῶν. Τονίζει ὅτι ἡ ἐργασία εις τὸ Χημείον τοῦ Κράτους δὲν εἶναι ζήτημα πυγμῆς, ἀλλὰ κύρους, τὸ ὁποῖον ἀντλεῖται ἀπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Χημικοῦ τοῦ Κράτους και ὡς εκ τούτου τὸν ἴδιον ρόλον θα παίθουν αἱ γυναῖκες και οἱ ἄνδρες.

Ὁ κ. Γραναφίδης διαμαρτύρεται διὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς κ. Γεωργακοπούλου και λέγει ὅτι ὁ περιοριστικὸς νόμος ὑπεγράφη τὸν Ἀπρίλιον, ἐνῶ αἱ ἐξετάσεις διεκρῆθησαν τὸν Νοέμβριον τοῦ ἴδιου ἔτους. Ἐπίσης χαρακτηρίζει ὡς ἀνακριβὲς τὸ λεχθέν ὅτι ὁ βασικὸς μισθός

είς τὸ Γεν. Χημείον τοῦ Κράτους εἶναι 2.000.000 καὶ βεβαιώνει ὑπευθύνως ὅτι ἀφαιρούμενων τῶν κρατήσεων τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τοῦ νεοδιοριζομένου ποσὸν εἶναι 1.500.000 δραχ.

Ὁ κ. Μακρῆς ἐπανερχόμενος εἰς τὸ καὶ ἄλλοτε θιγὲν ὑπ' αὐτοῦ ζήτημα τῆς φορολογίας καὶ εἰσφορᾶς τῶν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων, ζητεῖ ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν νὰ ἐνεργήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως τὴν κατάργησιν τῆς εἰσφορᾶς διὰ νὰ μὴ παρατηρήται τὸν ἄτοπον τοῦ τριπλασιασμοῦ τῆς τιμῆς των. Λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει γενικωτέραν σημασίαν, διότι ἡ ὑπερβολικὴ τιμὴ τῶν ὀργάνων κωλύει τοὺς βιομηχάνους εἰς τὴν δημιουργίαν ἐργαστηρίων, εἰς ἃ θὰ προσελθάνοντο Χημικοί.

Ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. διευκρινίζει ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰσαγόμενα ὄργανα φορολογούνται καὶ ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἴατροὶ θὰ ζητήσουν τὸ ἴδιον τὸ ζήτημα, εἶναι πολὺ δύσκολον.

Λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Παναγόπουλος λέγει ὅτι τὸ ζήτημα τῶν Χημικῶν Βιολόγων εἶναι σοβαρὸν καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Ἐνωσιν, διότι ὁ κλάδος αὐτὸς ἤμπορεῖ νὰ ἀπορροφήσῃ 200 Χημικούς. Ἐπανερχόμενος καὶ εἰς τὸ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ ἴδιου θιγὲν ζήτημα τῆς ὀνομασίας Χημικῶν Βιολόγων ἢ Χημικῶν Μικροβιολόγων, λέγει ὅτι ὁ περισσότερος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ πράγματα τίτλος εἶναι ὁ τοῦ Βιολόγου, διότι ὁ ὅρος Μικροβιολόγος σημαίνει μορφολογίαν.

Ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπάρχουσαν σχολὴν Χημικῶν Ὑγιεινολόγων καὶ ἐκθρᾶζει τὴν παράκλησιν ὅπως τὸ ἐκλεγησόμενον Συμβούλιον φροντίσει διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς σχολῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος παραπονεῖται διότι οὐδεὶς Χημικὸς προσήλθεν εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν καὶ ὅτι τελευταίως τὸ Δ. Σ. ἠσχολήθη μὲ τὴν περίπτωσιν Φαρμακοποιού, ὁ ὁποῖος ἔλαβε δίπλωμα Χημικοῦ Ὑγιεινολόγου, ἐπειδὴ ὁ νόμος δὲν προβλέπει δίπλωμα Φαρμακοποιού Ὑγιεινολόγου.

Ὁ κ. Παναγόπουλος λέγει ὅτι ἐκπροσωπεῖ ὁμάδα Χημικῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν Βιοχημείαν καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτὴν ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ., ὡς καὶ τῶν Ἴατρῶν, οἱ ὁποῖοι προτείνουσι τὴν ὑπαρξίν συνυπευθύνων Χημικοῦ καὶ Ἱατροῦ εἰς τὰ μικροβιολογικὰ ἐργαστήρια. Ὁρισμένοι ὅμως ἐκ τῶν Χημικῶν ἀντιδρῶν, ζητοῦντες τὸν τίτλον τοῦ Χημικοῦ Μικροβιολόγου. Τὸ Ι.Κ.Α. ζητᾷ 15 Χημικοὺς Βιολόγους, τὰς θέσεις ὅμως αὐτὰς δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς πάρωμε, διότι ὁ τίτλος τοῦ Βιολόγου ἀνήκει εἰς τοὺς Ἱατροὺς ἂν καὶ δὲν ἔχουν τὰ προσόντα.

Ἐπ' αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Ἐνωσις.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. κ. Σπ. Γαλανός, ἀπαντῶν εἰς προηγηθέντας ὁμιλητὰς λέγει ὅτι ὅπως θὰ ἤκουσεν ἡ Συνέλευσις ἀπὸ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ., προσπάθειαι ἔγινον πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ προήχθησαν ὅσον ἦτο δυνατόν τὰ ζητήματα. Ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μακρῆ λεχθέντα, λέγει ὅτι ἦτο παράληψις τὸ ὅτι δὲν ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν λογοδοσίαν αἱ γενόμεναι ἐνέργειαι ἐπὶ τοῦ θέματος. Τὸ Δ. Σ. ἐπεσκέφθη τοὺς ἀρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι αἱ φορολογίαι καὶ αἱ εἰσφοραὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ὀργάνων ἀποτελοῦν σοβαρὸν ἔσοδον τοῦ Κράτους καὶ ὅτι ἐὰν ἀρθῇ ἡ φορολογία διὰ τοὺς ιδιώτας Χημικούς, θὰ πρέπει νὰ συμβῇ τοῦτο καὶ διὰ τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς Ἱατροὺς, ἐνῶ τὸ Κράτος διὰ νόμου ἐπεβάρυνε καὶ τὰ ὄργανα τὰ προοριζόμενα διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τοῦ ιδρύματος καὶ νοσοκομεία.

Ὡς πρὸς τὰς ὑπολοίπους αἰτιάσεις κατὰ τοῦ Δ. Σ., αἰτινες πολλάκις ἔλαβον καὶ τὸν τόνον μομφῆς κατὰ τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τοῦ Δ. Σ., λέγει ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶναι αἰρετὸν καὶ ὅτι παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀνά διετίας ἐκλογῆς τῶν ἱκανοτέρων.

Τελευταίον, λέγει ὅτι μετὰ 40 ἡμέρας παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὰ μέλη τῆς ἀναδείξεως ἐτέρου Συμβουλίου.

Τὸ Συμβούλιον ἀπέρχεται μὲ τὴν συνειδησίην του ἡσυχον ὅτι ἔπραξεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τοῦ κλάδου καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ νέον Συμβούλιον ἀνταποκριθῇ πλήρως πρὸς τὰς προσδοκίας τῆς

Συνελεύσεως, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ σώματος τῶν Χημικῶν. Ἀκολουθῶνς λυεῖται ἡ Συνεδρίασις.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προηγουμένου τεύχους τοῦ Περιοδικοῦ, παρηκολουθήσαμε δύο τυπικὰ διὰ τὸν κλάδον γεγονότα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅμως ἀπεκομίσασμεν ἐντυπώσεις, ἀξίας νὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὴν παρούσαν στήλην. Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 1ης Μαρτίου 1953 καὶ τὸ δεύτερον αἱ Ἀρχαιρεσίαι. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. ἐπὶ τῆς διετούς θητείας του, διεπιστώθη ὅτι οἱ παρακολουθήσαντες συνάδελφοι ἦσαν διαμορφωμένοι εἰς τοὺς ἱκανοποιημένους καὶ εἰς τοὺς ἀνικανοποίητους. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ, παρατηρεῖται βεβαίως πάντοτε, εἰς τὰς Συνελεύσεις ὅλων τῶν Ὄργανώσεων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι κατὰ τὴν ἐν λόγω Συνέλευσιν οἱ λαβόντες τὸν λόγον ἦσαν ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἀνικανοποίητοι, καὶ ἐδημιουργήθη μία ἀτμόσφαιρα ἀνεκφράστου καὶ σιωπηλῆς δυσφορίας. Ἡ δυσφορία ὑπῆρξε γενικὴ, τόσον εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ὁποίων ἐπεκρίνετο ἡ πολιτεία κατὰ τὴν διαρρεῦσαν διαιτίαν, ὅσον καὶ μετὰ τὸν ἐκδηλωθέντων, οἱ ὁποῖοι συνηθίζουν νὰ ἐκδηλώνουν τὸ ἐνδιαφέρον των πρὸς τὴν Ἐνωσιν διὰ τὴν προσελεύσεως ἐπὶ μακρὰ ἔτη εἰς τὰς Συνελεύσεις. Ἀλλὰ περιέργως, ἀκόμη καὶ οἱ ἐπικρίναντες τὸ ἔργον τοῦ Δ. Σ. μετὰ ποίας τιμῆς δριμύτητος, δὲν ἔμειναν τελικῶς ἱκανοποιημένοι, διότι ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν νεωτέρων, διέκριναν ὅτι οἱ χειροκροτοῦντες ἦσαν οἱ νεώτατοι συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι, σχεδὸν ὅλοι, διὰ πρώτην φοράν προσήρχοντο εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Καὶ τὸ μὲν Δ. Σ., τοῦ ὁποίου ἐκρίνοντο τὰ πεπραγμένα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον καθηγητὴν κ. Γαλανόν, διετήρησε τὴν ἡρεμίαν μετὰ θαυμαστῆς ἀξιοπρεπείας, βέβαιοι ἅπαντες ὅτι ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον των καὶ συνοψίσαντες τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ἐπικρίσεων διὰ τοῦ Προέδρου, ὅστις ἐδήλωσε, λακωνικῶς κάπως, ὅτι τὸ Δ. Σ. ἔπραξε τὸ καθήκον ὡς ἐνόμιζε καλύτερον καὶ ἀπόκειται εἰς τοὺς συναδέλφους νὰ ἐκλέξουν κατὰ τὰς ἐπικειμένας τότε ἐκλογὰς, τὸ καταλλήλοτερον καὶ καλύτερον τοῦ κρινομένου Διοικητικῶν Συμβουλίου.

Οἱ παλαιότεροι συνάδελφοι, οἱ ἔχοντες πείραν τῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου, οἱ δυνάμενοι νὰ κρίνουν τὴν διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως, καλύτερον ἀπὸ τοὺς στερουμένους ἐπαγγελματικῆς πείρας συναδέλφους, ἐσιώπησαν ἢ δὲν ἐπέδειξαν τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ τὸν κλάδον, ἀπαξιῶσαντες νὰ παρακολουθήσουν τὴν Συνέλευσιν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ, ὁ γράφων, διερωτᾶται ἂν πρόκειται περὶ ἀδιαφορίας, ἐπιληψίμου, ἢ περὶ ἐκδηλώσεως κρίσεως εἰς τὸν κλάδον, πράγμα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ σοβαρὰς σκέψεις. Διότι οἱ νέοι συνάδελφοι, ὅπως ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, χρειάζονται τὴν καθοδήγησιν ἐκ μέρους τῶν παλαιότερων, καθ' ὃν τρόπον οἱ τελευταῖοι κατὰ τὰ πρῶτα των θήματα τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας των, ἐδέχθησαν τὴν συμπαράστασιν καὶ καθοδήγησιν τῶν ἐμπειροτέρων συναδέλφων.

Αἱ σκέψεις αἱ ὁποῖαι σχηματίζονται ἀπὸ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς Ἐνώσεως, εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὰς ἀνωτέρω, πλήρεις δυσφορίας καὶ πικρίας. Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐνομίσθη ὅτι οὐδεὶς ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν τύχην τῆς Ἐνώσεώς μας, πρωτοβουλία τῶν νεωτέρων συναδέλφων καὶ τοῦ παλαιοῦ Προέδρου κ. Ἀναστ. Κώνστα, συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς ἣν ἐκλήθησαν καὶ μετέσχον οἱ συνάδελφοι, οἵτινες εἶχον συμμετάσχει παλαιότερον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ γνώμη ὅτι ἀφ' ἐνὸς ἢ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γαλανοῦ ἐπιδειχθεῖσα πολιτεία εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως ὑπῆρξεν ἡ καλύτερα δυνατὴ καὶ ἀφ' ἐτέρου ὅπως διαδιδασθῇ ἡ εὐχὴ εἰς τὸν κ. καθηγητὴν νὰ θελήσῃ, ἀνασυγκροτῶν τὸν Συμβούλιον, συνεχίσει διαχειριζόμενος τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου. Ἡ ὁμόθυμος αὐτὴ παράκλησις τῶν συγκεντρωθέντων, ἔκαμψε τοὺς δισταγμοὺς τοῦ κ. καθηγητοῦ, ὅστις καὶ ἐδέχθη

νά συγκροτήση ψηφοδέλτιον, θεωρών έαυτὸν ἐπιστρατευόμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συναδέλφων.

Τὸ γεγονός τοῦτο οὐδὲν ἄλλο πρὸς παραγωνισθῆ, διότι οὐδεὶς συναδέλφος προσεφέρθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν κλάδον, ὑποβαλλόμενος εἰς τὰς θυσίας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται εἰς τοιαύτας περιπτώσεις καὶ δὴ εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας ὑφ' ἃς τελεῖ τόσον ὁ κλάδος, ὅσον καὶ ἡ κοινωνία γενικότερον. Εἶναι τιμητικὸν δι' ἀπαντας τοὺς ἐπιστρατευθέντας ὑπὸ τοῦ κ. καθηγητοῦ διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὰ καθήκοντα τῆς διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἔφθασε καὶ οἱ συνάδελφοι, ὅσοι θεωροῦν καθήκον τῶν νὰ ἐπιδεικνύουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διὰ τὸν κλάδον, προσερχόμενοι εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ τὰς ψηφοφορας, ἐψήφισαν. Ἀπὸ τῆν ἀπαρίθμησιν ὁμοῦ τῶν ψήφων, νέα στοιχεῖα δυσφορίας ἀνέκυψαν. Ἐπὶ 1.350 μελῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐπὶ 660 ταμιακῶς τακτοποιημένων, ἐψήφισαν μόνον 310!... Ἐκ τῆς θλιβεράς ταύτης διαπιστώσεως, δικαίως οἱ ἐκλεγέντες ἐσκέφθησαν πρὸς στιγμὴν ὅπως μὴ ἀποδεχθῶν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἄλλ' ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἐκδηλωθεῖσα ἀδιαφορία τῶν συναδέλφων ὠφέλιμο εἰς παροδικὰ αἴτια τελείως συμπτωματικὰ καὶ ὅτι καθήκον τῶν ἐκλεγέντων ἦτο ὅπως ἀποδυσθῶν εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν κοινῶν. Αἱ εὐχαὶ ὄλων τῶν συναδέλφων διὰ πᾶσαν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῶν τοὺς συνοδεύουν. Εἴθε ἡ Ἐνωσίς μας νὰ εὕρῃ καλυτέρας ἡμέρας εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, παραλλήλως πρὸς τὰς εὐχὰς διὰ καλυτέρας ἡμέρας πρὸς τὴν πατρίδα μας.

Θ. Α. Μ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Πρὸς ἄπαντας τοὺς Χημικοὺς τῶν Βιομηχ. Ἐπιχειρήσεων

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν συναδέλφων τὰ θέματα τῶν ὁποίων τὴν ἐπεξεργασίαν ἐτελέθη καὶ τῶν ὁποίων ἀνέλαβε τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν. Παραλλήλως, πρὸς τὰ κατωτέρω θέματα τὸ Δ.Σ. θὰ δεχθῆ πᾶσαν ὑπόδειξιν ὑποβαλλομένην παρὰ συναδέλφων ἢ ὁμάδος συναδέλφων, ἀναφερομένην εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου.

1) Ὁργάνωσις: Εἰς τὴν καλῶς νοουμένην ὀργάνωσιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συλλόγου, ἀναλόγως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐπάργειαν, ἐπεδόθη ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς συγκροτήσεώς του τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Παραλλήλως προβαίνει εἰς τὴν καλιέργειαν τῶν σχέσεων μετὰ τῶν συγγενῶν ὀργανώσεων. Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπαφὴ καὶ καλλιέργεια σχέσεων μετὰ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας. Ὑπολείπεται ὁ καθορισμὸς ἐπιτροπῶν κατὰ κλάδους βιομηχανιῶν διὰ νὰ θεωρηθῆ ὅτι ὁ Σύλλογος θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν πνευματικὴν του ἐξάρτησιν.

2) Νομοθεσία: Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ περὶ Χημικῶν νομοθεσία ἀπετέλεσεν εἰς τὸ παρελθὸν ἀντικείμενον μελέτης καὶ ἐντακτικῆς ἐργασίας τῶν διοικήσεων τῆς Ε.Ε.Χ. Ἡδη, τοῦ Συλλόγου λειτουργούντος, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἐξετασθῶν αἱ ὑφισταμένα συνθήκαι ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῶν Χημικῶν τῆς Βιομηχανίας, ὥστε νὰ συμπληρωθῆ ἡ ὑφισταμένη Νομοθεσία συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ περιφρουρηθῆ αὕτη, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νὰ ἀποβαίῃ ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν, ἱκανοποιούσα, ἀφ' ἑνὸς τοὺς Χημικοὺς καὶ προάγουσα, ἀφ' ἑτέρου τὴν Βιομηχανίαν τῆς Χώρας.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως Χημικῶν εἰς τὰς Βιομηχανίας, μὲ σκοπὸν τὴν ἀπορρόφησιν ἀνέργων συναδέλφων, ἀποτελεῖ ζωντὰν μέριμναν τοῦ Δ.Σ. καὶ ἡ στάσις αὐτοῦ ἐναντι τῶν παραβατῶν συναδέλφων ἢ βιομηχάνων θὰ εἶναι ἀμελείκτος. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Δ.Σ. καλεῖ πάντας τοὺς συναδέλφους, ὅπως προσφέρουν πᾶσαν ἐνίσχυσιν.

3) Ἀναπροσαγωγὴ μισθῶν: Ἡ ἀπὸ πενταετίας παραμονὴ τῶν μισθῶν τῶν Χημικῶν εἰς τὰ γνωστὰ ἐπίπεδα, παραλλήλως πρὸς τὴν δυσανάλογον αὕξησιν τοῦ

τιμαριθμοῦ, εἶναι θέμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς τὸ Δ.Σ. νὰ ἀσχοληθῆ καὶ νὰ παρακολουθήσῃ, ἐπιτυχεῖν τὴν εὐνοϊκότεραν δυνατὴν ἐπίλυσιν.

Πρὸς τοῦτο, τὸ Δ.Σ. θὰ ἀσχοληθῆ καὶ διατηρεῖ πολὺ ἐλπίδας ὅτι συντόμως θὰ δυνηθῆ νὰ καταλήξῃ εἰς εὐχάριστα ἀποτελέσματα.

4) Κανονισμοὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων: Διὰ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ὁ Σύλλογος ὑπέβαλλεν ὑπόμνημα πρὸς τὸ Ἴλον Πανελλ. Ἐργατοῦπαλληλικὸν Συνέδριον, δι' οὗ ζητεῖται ἡ θέσπισις κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ρυθμίζου τὴν ἱεραρχίαν, τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ εὐθύναν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ θέμα τοῦτο, οἱ Χημικοὶ τῆς Βιομηχανίας, ὡς πνευματικοὶ ἐργάται, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσου.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Σ.Χ.Β.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου τρέχοντος ἔτους, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης Χημικῶν, ἀπένειμεν εἰς τοὺς κατωτέρω συντάξεις λόγῳ γήρατος καὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Χημικοῦ:

1) Εἰς τὸν κ. Γεώργιον Ζαρμπάνη, Χημικὸν τῆς Ἐνώσεως Οἰνοποιητικῶν Συνεταιρισμῶν Σάμου, μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν 8.400, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 560.000, ἀπὸ 25ης Ἰανουαρίου 1953.

2) Εἰς τὸν κ. Νικόλαον Μάνθον, Χημικὸν τῆς ΚΥΔΕΠ, μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν δραχ. 9.350, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 588.000, ἀπὸ 17ης Φεβρουαρίου 1953.

3) Εἰς τὸν κ. Δημήτριον Κουμουτσάκον, Χημικὸν τῆς Α.Ε. «Ἀνδρέας Καμπάς», μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν δραχ. 10.500, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 616.000 ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1953.

4) Εἰς τὸν κ. Νικόλαον Κινόπουλον, Χημικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Οἴνων & Οἰνοπνευμάτων, μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν δραχ. 8.100, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 566.000 ἀπὸ 11ης Δεκεμβρίου 1953.

5) Εἰς τὸν κ. Λάμπρον Ἀμπατιέλον, Χημικὸν ἐλεύθερον ἐπαγγελματίαν, μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν δραχ. 8.775, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 574.000, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953.

6) Εἰς τὸν κ. Γεώργιον Δέδεν, Χημικὸν Γ.Χ.Κ., μηνιαίαν βασικὴν σύνταξιν ἐκ δραχμῶν 10.500, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 616.000, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953 καὶ

7) Εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κάνδη, Χημικὸν Γ.Χ.Κ., μηνιαίαν σύνταξιν δραχ. 10.500, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 616.000, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1953.

Ἀπενεμήθη ἐπίσης σύνταξις εἰς τὴν ἄγαμον καὶ ἀνάπηρον θυγατέρα τοῦ ἀποβιώσαντος Χημικοῦ Φαίδωνος Τσιροπιᾶ, Ζηνοβίαν, διαμένουσαν ἐν Σύρῳ, ἐκ δραχμῶν 4.995, ἧτοι ἀναπροσηρμοσμένην δραχ. 413.000, ἀπὸ 4ης Φεβρουαρίου 1953.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

Ἡ II Ἐκθεσις Χημείας θὰ λάβῃ χώραν εἰς Παρισίους ἀπὸ 18ης μέχρι 29ης Ἰουνίου 1953. Ἡ Ἐκθεσις θὰ συμπεριλαμβάνῃ βιομηχανικὰς πραγματοποιήσεις, ὑλικά, ὄργανα ἐργαστηρίου, συσκευὰς ἐλέγχου καὶ κατασκευῆς χημικῶν προϊόντων παντὸς εἴδους. Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἔχουν ἐπιδειχθῆ μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Γαλλίαν.

Αἱ αἴθουσαι, συνολικοῦ ἐμβαδοῦ ἄνω τῶν 27.000 τετρ. μέτρων —δηλαδή, τέσσαρας φορὰς μεγαλύτεραι τῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1951— θὰ στεγασοῦν τοὺς ἐκθέτας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν πέντε κυρίας ὁμάδας:

Ὅμας Α: Ἐργαστήριον — Ὀπτικὴ — Μέτρησις — Ἐλεγχος.

Ὅμας Β: Γενικαὶ καὶ Εἰδικαὶ συσκευαί.

Ὅμας Γ: Πρώται ὑλαι — Καθαρὰ χημικὰ προϊόντα — Βιομηχανικὰ προϊόντα.

Ὅμας Δ: Ὁργάνωσις — Ἀσφάλεια — Ὑγιεινὴ.

Ὅμας Ε: Βιομηχανία Πλαστικῶν.

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Άπολογισμός εσόδων και εξόδων χρήσεως 1952, ως ένεκρίθη
κατά την Γεν. Συνέλευσιν τής 1ης Μαρτίου 1953

ΕΣΟΔΑ

Α/Ε αριθ.		Προϋπο- λογισθ.	Πραγμα- τοποιηθ.
	Μετρητά έν τῷ Ταμείῳ τήν 31/12/52		6.950.250
1	Έκ διαφημίσεων	5.000.000	8.750.000
2	Έξ ανατύπων και έντύπων	700.000	1.335.000
3	Έκ συνδρομῶν Φοιτητῶν	5.000	150.000
4	Έκ > διαφόρων	5.000	—
5	Έκ πωλ. τόμων πρακτ. Συνεδ.	15.000	30.000
6	Έκ > τευχῶν Περιοδικῶν Χημικῶν Χρονικῶν	1.000.000	665.000
7	Έκ ποσοσ. Ένωσ. Έλλ. Χημ.	94.226.000	14.373.300
8	Έκ δωρεῶν	10.000	—
9	Έκ διαφόρων εισπράξεων	1.000.000	—
		101.961.000	32.252.550
		101.961.000	32.252.550

ΕΞΟΔΑ

Α/Ε αριθ.		Προϋπο- λογισθ.	Πραγμα- τοποιηθ.
1	Διά δαπάνην έκτυπώσεως τευχῶν	25.200.000	18.479.450
2	Διά δαπάνην έκτυπώσεως ανατύπων	200.000	325.000
3	Διά μισθοῦς Προσωπικοῦ	1.300.000	1.250.000
4	Διά ποσοστά εισπράξεων	500.000	1.240.000
5	Διά ένοίκια γραφείων	480.000	—
6	Διά άξίαν χάρτου	10.000.000	5.515.000
7	Διά διεκπεραίωσιν	3.000.000	1.977.450
8	Διά μεταφραστικά	1.000	—
9	Διά διάφορα έξοδα	1.000.000	1.001.300
		41.681.000	29.789.000
	Πέρισσευμα χρήσεως Έπόλοιπον 31/12/52	60.280.000	2.463.550
		101.961.000	32.252.550

Προϋπολογισμός εσόδων και έξόδων χρήσεως 1953, ως
ένεκρίθη κατά την Γεν. Συνέλευσιν τής 1ης Μαρτίου 1953

Α/Ε. αριθ.		Προβλεπόμε. εισπράξεις	Α/Ε. αριθ.		Προβλεπόμε. έξοδα
1	Έκ διαφημίσεων	5.000.000	1	Διά δαπάνην έκτυπώσεως τευχῶν	30.000.000
2	Έξ ανατύπων και έντύπων	700.000	2	> > > ανατύπων	500.000
3	Έκ συνδρομῶν Φοιτητῶν	5.000	3	> μισθοῦς Προσωπικοῦ	1.500.000
4	Έκ συνδρομῶν διαφόρων	5.000	4	> ποσοστά εισπράξεων	1.000.000
5	Έκ πωλήσεως τόμων Πρακτ. Συνεδ.	15.000	5	> ένοίκια γραφείων	500.000
6	Έκ πωλ. τευχῶν περιοδ. Χημ. Χρον.	600.000	6	> άξίαν χάρτου	15.000.000
7	Έκ ποσοσ. Ένώσεως Έλλ. Χημικῶν	112.927.000	7	> διεκπεραίωσιν	4.000.000
8	Έκ δωρεῶν	10.000	8	> μεταφορικά	1.000
9	Έκ διαφόρων εισπράξεων	100.000	9	> διάφορα έξοδα	2.000.000
		119.362.000			54.501.000
				Πέρισσευμα χρήσεως	54.861.000
		119.362.000			119.362.000

Έν Αθήναις τῇ 31—12—1952

Ό Διαχειριστής
Γ. Δρίκος

Ό Λογιστής
Β. Βλάχος

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή:

Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάβας, Θ. Γιαννακόπουλος, Π. Ζούκιος, Κ. Άσκητόπουλος, Α. Νικολάου

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Υπό ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΓΙΑ

Θά ένδιεφερεν, ἴσως, νά αναφερθοῦν κατ' ἀρχάς ὠρισμέναι ἱστορικαί λεπτομέρειαι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς σχάσεως τοῦ οὐρανίου, ἀνακαλύψεως ἡ ὁποία κατέστησε δυνατήν τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐνός μέρους τῆς τεραστίας ποσότητος ἐνεργείας, τῆς συμπεπυκνωμένης ὑπὸ μορφὴν ὕλης εἰς τὸν πυρῆνα τῶν ἀτόμων, καί ἡ ὁποία δύναται νά ἐφαρμοσθῆ διὰ τῆς περιφήμου ἐξισώσεως τῶν Einstein—Langevin:

$$E=mc^2$$

ἐνθα m .—μᾶζα καί c —ἡ ταχύτης τοῦ φωτός.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νά μεταφερθῶμεν εἰς τὰ ἔτη 1936—37, δηλ. ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς τεχνητῆς ραδιενεργείας ὑπὸ τῶν I. Curie καί F. Joliot, ὅτε εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων (Ἰνστιτοῦτον Ραδίου) συνεχίζετο ἡ μελέτη φυσικῶν ραδιενεργῶν στοιχείων καί ἡ μεταστοιχείωσις αὐτῶν δι' ἐπιδράσεως νετρονίων. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ οὐρανίου ὑπὸ νετρονίων, μελετωμένη ὑπὸ τῆς I. Curie, ἐνεφάνιζε σημαντικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πορίσματα ἀναλόγων ἐργασιῶν τῶν O. Hahn καί F. Strassmann ἐν Βερολίῳ καί ἐφ' ὅσον ἐπολλαπλασιάζοντο καί ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς τὰ πειράματα ἐπὶ τοσοῦτον συνήγοντο ἀφιστάμενα ἀλλήλων συμπεράσματα. Ἡ μεταγενεστέρα ἐξέλιξις τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς ἀπέδειξεν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἐρευνηταί, οἱ ὁποιοὶ σημειωτέον ἀπετέλουν διεθνῶς ἀνεγνωρισμένας αὐθεντίας ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου, εἶχον δίκαιον ὑποστηρίζοντες ἕκαστος τὴν ἰδικὴν του ἄποψιν. Ἀμφότεροι ἤγγιζον διὰ τοῦ πειράματος μίαν μεγάλην ἐπιστημονικὴν ἀνακάλυψιν, ἀπροσδόκητον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τότε δεδομένων τῆς ἐπιστήμης, χωρὶς νά δυνηθοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νά τὴν συλλάβουν ἐξ ὀλοκλήρου. Ἦρχισαν νά δυσπιστοῦν πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς των, ἐφοβῶντο νά διατυπώσουν σαφῶς τὰς ἀπόψεις των, ἀπέφευγον τὴν κατηγορηματικὴν ἀκριβολογίαν. «Ὅλα γίνονται ὡς ἐξῆς...» γράφει ἡ I. Curie—Joliot εἰς τὰ Comptes Rendus τῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων, ἐνῶ ὁ Hahn, ἀκόμη ἐ-

πιφυλακτικώτερος, σημειοῖ: «Παρ' ὅλον ὅτι εἴμεθα χημικοί, πρέπει ἀπλῶς νά εἴπωμεν...»

Ποῖος, πράγματι, θά ἐτόλμα νά ἰσχυρισθῆ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅτι διὰ τῆς προσβολῆς ὑπὸ νετρονίων ὁ πυρῆν τοῦ οὐρανίου σχάζεται εἰς δύο μέρη; Καί μόνον τοῦτο ἀποτελεῖ ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τῶν Hahn καί Strassmann γεγὸνός ἐπιβεβαιωθὲν ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων εἰς πολλὰ ἐργαστήρια ἀτομικῶν ἐρευνῶν τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ F. Joliot ἐν συνεχείᾳ ἀπέδειξεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον διησθάνθη, ὅτι μερικὰ νετρόνια, ἐκπεμπόμενα κατὰ τὴν σχάσιν τοῦ πυρῆνος τοῦ οὐρανίου, θά ἠδύναντο ἐπιβραδυνόμενα καταλλήλως νά προκαλέσουν τὴν σχάσιν καί ἐτέρων πυρῆνων οὐρανίου εἰς τρόπον, ὥστε νά δημιουργηθῆ μία ἄλυσωτῆ ἀντίδρασις με ἀποτελεσματὴν τὴν ἀπελευθέρωσιν τεραστίας ποσότητος ἐνεργείας. Διὰ νά ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἦτο ἀπλῶς ἀφηρημένη ἰδέα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Joliot, ἀρκεῖ νά αναφερθῆ ὅτι τρία ἀλλεπάλληλα προνόμια εὐρεσιτεχνίας κατεκυρώθησαν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τῆς Γαλλίας. Ἐξ ὅσων γνωρίζομεν, αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται προσπάθειαι διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Ὅλα ἦσαν πλέον ἔτοιμα διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν εἰς μεγάλην κλίμακα πειραμάτων: τὸ βαρὺ ὕδωρ καί τὸ οὐράνιον, ἐναποθηκευμένα ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς πυρηνικῆς χημείας τοῦ Κολλεγίου τῆς Χημείας, καί ἡ ὁμάς τῶν ἐπιστημόνων Joliot—Kowarski—Halban. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι ὁ πόλεμος καί ἡ κατοχὴ παραλύουν κάθε ἐπιστημονικὴν δραστηριότητα εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν πλέον κρίσιμον στιγμὴν. Ἡ συνέχεια εἶναι ἀρκετὰ γνωστὴ. Οἱ Kowarski καί Halban διαφεύγουν εἰς Ἀγγλίαν μεταφέροντες τὸ πολύτιμον βαρὺ ὕδωρ καί συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ συμμαχικὸν προσωπικὸν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν πειραμάτων των. Ἡ πείρα τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ὁ Kowarski κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου πολὺ ἐχρησίμισε μετὰ τὴν ἐπιστρο-

φην του εις Γαλλίαν δια τήν κατασκευήν της στήλης Ζοέ.

"Άμεσος συνέπεια του πολέμου εν Εύρώπη υπήρξεν ή μετάθεσις του κέντρου βάρους της έρεύνης εις τας Χώρας, αι όποιοι δέν γνωρίζουν τήν κατοχήν, και ιδίως εις τας 'Ηνωμένες Πολιτείας της 'Αμερικης, όπου συνεκentrώθησαν ως πρόσφυγες οι διασημότεροι Εύρωπαϊοι επιστήμονες, από του Α. Einstein μέχρι του Ε. Fermi. 'Ημεις εν Εύρώπη δέν θα πληροφορηθώμεν τας προόδους της πυρηνικής επιστήμης, ειμή μόνον δια της έκρήξεως της Hiroshima.

Είναι πολύ δύσκολον να άποπειραθῆ κανείς να περιγράψῃ ἔστω και τὰ κύρια σημεῖα της κολοσσιαίας έργασίας, ἣτις συνετελέσθη κατά τὰ ἔτη του πολέμου εις τας 'Ηνωμένας Πολιτείας. Δέν ἐχρειάζοντο μόνον ἄνδρες ἱκανοί να καθοδηγήσουν παρομοίως φύσεως και ἐκτάσεως ἐρεύνας, ἐχρειάζεται ἐπίσης να διατεθοῦν τεράστια χρηματικά ποσά, τὰ όποια κανέν ἐργαστήριον εις τόν κόσμον δέν δύναται ὑπό κανονικὰς συνθήκας να ἐξεύρῃ, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ ἀνάγκη της ἀμέσου ἐκ μέρους του Κράτους χρηματοδοτήσεως. "Ίσως ἀκριβῶς, δια να εἰμεθα εἰλικρινεῖς, να ἐχρειάζεται ὁ πόλεμος δια τόν λήψιν παρομοίων ἀποφάσεων ἐκ μέρους της Κυβερνήσεως. Θά ἦτο ὅμως ἄδικον να μὴν ἀποδοθοῦν εις τούς 'Αμερικανούς ἐπιστήμονας αἱ τιμαί, αἱ όποιοι ἐξ ὀλοκλήρου τούς ἀνήκουν, δια τήν γιγαντιαίαν προσπάθειαν τήν όποίαν κατέβαλλον ἕως ὅτου φθάσουν εις τὸ γνωστὸν ἀποτέλεσμα.

Εὐρισκόμεθα ἤδη εις τὸ τέλος του πολέμου μετὴν Γαλλίαν ὡς ἓν τῶν πρώτων ἀπελευθερωθέντων Κρατῶν. Πρέπει, ἀνεξαρτήτως τῶν δυσχερειῶν αἱ όποια παρουσιάζονται να ἀρχίσῃ ἡ κανονικὴ ζωὴ και μαζί με αὐτήν, ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Εἰδικώτερον δια τήν πυρηνικὴν ἔρευναν πρέπει να γεφυρωθῇ κενὸν πέντε ὀλοκλήρων ἐτῶν, κατά τὰ όποια ἡ ἐπιστήμη προώδευσε με μεγάλα πρὸς τὰ πρόσω ἄλματα διότι μόνον οὕτω θά ἡδύνατο ἡ Γαλλία να ἐπανακτήσῃ τήν τιμητικὴν θέσιν τήν όποίαν κατεῖχε. Καὶ ἡ Γαλλία πρὸς τιμὴν της, δέν παρέλειψε τὸ καθήκον της αὐτό. 'Ενῶ ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς συνεκροτεῖτο εἰδικὴ 'Επιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας, οἱ Γάλλοι ἐπιστήμονες και τεχνικοὶ ἐπεχειροῦν τόν δύσκολον ἄθλον ὅπως δώσουν εις τήν Γαλλίαν τήν πρώτην της ἀτομικὴν στήλην.

Εἰς τὰ ὑπόγεια του Fort de Chantillon συνεκentrώθησαν 400 ἄτομα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς του ἔτους 1946 δια να διεξαγάγουν τήν σιωπηλὴν μάχην του πνεύματος και της ἐπιμονῆς, ἀναχωροῦντες ἐκ του μηδενὸς και ἐπιχειροῦντες να δημιουργήσουν τὸ πᾶν. 'Η ἐπιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας ἔθεσεν ὡς πρῶτον μέλημα τήν κατασκευὴν μιᾶς ἀτομικῆς στήλης ἐξ οὐρανίου και βαρέος ὕδατος μέχρι του τέλους ἔτους 1948.

Οὕτως ἐγεννήθη ἡ μικρὰ Ζοέ, ἡ όποια ἐγκαταστάθη ἐν μέσω γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τήν 15ην Δεκεμβρίου 1948.

'Η Ζοέ εἶναι μία μικρὰ πειραματικὴ στήλη, ἰσχύος 5 Kilowatts περίπου. Κύριον προορισμὸν εἶχε τήν κατά βάθος μελέτην του συνόλου τῶν φαινομένων, τὰ όποια συντελοῦνται ἐντὸς της στήλης, ἐν ὅψει ἄλλων σημαντικώτερων ἐπιτεύξεων. Θά ἐχρησίμευε ταυτοχρόνως δια τήν ἐκγύμνασιν τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν και τῶν ἐρευνητῶν και θά παρήγε τὰ εις ἄλλους ἐπιστημονικοὺς κλάδους (φυσικὴ, χημεία, βιολογία, ἰατρικὴ, βιομηχανία) χρήσιμα τεχνητῶς ραδιενεργὰ ἰσότοπα.

Κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἡ 'Επιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας εἶχε να ἀντιμετώπισῃ πολλὰ ἄλλα θέματα, ἐκ τῶν όποιων τὸ σπουδαιότερον ἦτο τὸ πρόβλημα της καυσίμου ὕλης δια τὰς στήλας. Αἱ ἀτομικαὶ στήλαι καταναλίσκουν ὡς καύσιμον, τρόπον τινά, ὕλην τὸ οὐράνιον, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ ἀνάγκη της ὀργανώσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐξευρέσεως της ἀπαραιτήτου ταύτης ὕλης, τόσον ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Γαλλίᾳ ὅσον και εις τὰς ὑπερποντίους κτήσεις ἴνα καταστῆ ἡ χώρα ἀνεξάρτητος του μὴ εἰσέτι διαμορφωθέντος παγκοσμίου ἐμπορίου οὐρανίου.

Διὰ να ἐκτιμηθῇ ἡ προσπάθεια της Γαλλίας εις τὸν τομέα της πυρηνικῆς ἐνεργείας, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα, ἀρκεῖ να ἀναφερθοῦν τὰ ἐξῆς: 'Απὸ του 1946 ἕως τὸ 1952 ἡ 'Επιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἐπὶ κεφαλῆς της όποίας εὐρίσκεται ὁ F. Perrin, διέθεσε 19 περίπου δισεκατομμύρια φράγκα, ἐνῶ αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι ἐδαπάνησαν τὸ ἐκατονταπλάσιον του ποσοῦ τούτου και ἡ 'Αγγλία δια τὸ πείραμα μόνον του Montebello περίπου 100 ἐκατομμύρια λίρας στερλίνας. Δέν πρόκειται, βεβαίως, να γίνῃ σύγκρισις μεταξὺ τῶν ἀφειδῶν ἀμερικανικῶν μέσων με τήν γαλλικὴν προσπάθειαν, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε οἱ σκοποὶ ὑπῆρξαν διάφοροι. Κατὰ τήν ἔκφρασιν αὐτοῦ τούτου του Προέδρου της 'Επιτροπῆς F. Perrin «ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δέν ἠθέλησε να κατευθύνῃ τήν προσπάθειαν της ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν στρατιωτικὸν τομέα, ἀλλὰ μόνον πρὸς βιομηχανικὴν χρησιμοποίησιν της ἀτομικῆς ἐνεργείας», και συνεχίζει ὅτι «δια τήν Γαλλίαν μόνον ἡ ὁδὸς αὕτη ἦτο δυνατὴ δια να πραγματοποιηθοῦν με τὰ μέσα της χώρας οὐσιώδη ἀποτελέσματα εις βραχὺ σχετικῶς χρονικὸν διάστημα».

Τὰ δια της Ζοέ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα κατέστησαν γνωστὰ ἐκ δημοσιεύσεων ἐπ' εὐκαιρίᾳ της ἐνάρξεως της λειτουργίας δευτέρας ἀτομικῆς στήλης κατὰ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1952. 'Η δευτέρα αὕτη στήλη εἶναι μέσου πλέον μεγέθους, ἰσχύος 1000—1500 Kilowatts, δέν ἐργάζεται δὲ—ὡς ἡ Ζοέ—δι' ὀξειδίου του οὐρανίου ἀλλὰ με μεταλλικὸν οὐράνιον. 'Ολίγους μόνον μῆνας προηγουμένως εἶχε περατωθῇ ἡ κατα-

σκευή ενός επιταχυντοῦ Van der Graaf πρὸς ἐπιτάχυνσιν πεφορτισμένων σωματίων (πρωτονίων κτλ.) μέχρι τῆς ἐνεργείας 5 ἑκατομμυρίων ἠλεκτρονιακῶν volts.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις υἰοθέτησε τὸ «Πενταετὲς σχέδιον ἀτομικῆς ἐνεργείας», τὸ ὁποῖον, μεταξύ ἄλλων, προβλέπει τὴν κατασκευὴν ἑνὸς κυκλότρου 25 ἑκατομμυρίων ἠλεκτρονιακῶν volts καὶ μιᾶς ἢ δύο νέων στήλων ἀτομικῆς ἐνεργείας ἰσχύος 100.000 kilowatts. Αἱ νέαι αὗται στήλαι θὰ παράγουν εἰς τὸ μέλλον τὸ πλουτώνιον—τὸ νέον ἐντὸς τῶν στήλων σχηματιζόμενον χημικὸν στοιχεῖον—τὸ ὁποῖον τυγχάνει ἀπαραίτητον διὰ τὴν κατασκευὴν γεννητριῶν ἐνεργείας ὑπὸ μορφήν βιομηχανικῶς χρησιμοποιήσιμον (θερμότης, ἠλεκτρισμός...). Τὸ πλουτώνιον τοῦτο ἀποτελεῖ πυρηνικὴν καύσιμον ὕλην κατὰ πολὺ μᾶλλον συμπεπικνωμένην ἀπὸ τὸ οὐράνιον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται ἀντιληπτὴ ἡ σημασία τῆς συντελουμένης ἐν Γαλλίᾳ τεχνικῆς

ἐπαναστάσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐλπίζεται νὰ προσεγγίσῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν δὲν θὰ ἀπαιτοῦνται πλέον αἱ τεράστια ποσότητες ἄνθρακος καὶ πετρελαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ πενταετὲς σχέδιον προβλέπει πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ τὴν σύστασιν 10 ἐδρῶν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν καὶ πολλὰς ἀναγκαίας μετατροπὰς εἰς τὰ προγράμματα τῶν Πανεπιστημίων καὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Αὐτὰ εἶναι, εἰς γενικὰς γραμμάς, ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος ἐχαράχθη ἀπὸ τοῦ 1946 ὡς πρὸς τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν. Ἐὰν αἱ πραγματοποιήσεις τοῦ μέλλοντος ἀκολουθήσουν τὸν αὐτὸν γοργὸν ρυθμὸν ὡς μέχρι τοῦδε, θὰ πιστοποιηθῇ ἐμπράκτως ὅτι, παρ' ὅλας τὰς ἐν τῷ πολέμῳ καθυστερήσεις, ἡ Γαλλία θὰ εἶναι ἡ πρώτη χώρα, ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς βιομηχανικὰς ἐφαρμογὰς τὴν πυρηνικὴν ἐνέργειαν.

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Ἰουνίου 1953

Κύριε Συνάδελφε,

Ἡ Ἐνωσίς μας, τὸ μοναδικὸν τοῦτο ἐν Ἑλλάδι Σωματεῖον διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν τοῦ χημικοῦ κλάδου ἐκπροσώπησιν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἀναμφισβητήτου κύρους του καθημερινῶς ἐπεμβαίνει εἰς τὰ πάσης φύσεως ἀναφυόμενα ζητήματα πρὸς προστασίαν καὶ κατοχύρωσιν τῶν μελῶν του, διέρχεται σοβαρωτάτην οἰκονομικὴν κρίσιν, ἀντιμετωπίζουσα τὴν πλήρη κατάρρευσιν. Τοῦτο ὄχι δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἀλλὰ διότι πολλοὶ τῶν Συνεδέλων παραμελοῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν μόνην ἐναντι τῆς Ἐνώσεως ὑποχρέωσιν των, ἥτις τὴν καταβολὴν τῆς ἐξ ὀκτώ χιλιάδων (8.000) δραχμῶν μόνην μηνιαίαν εἰσφορὰν των.

Τὸ ἐκ τῶν τελευταίων ἀρχαιρεσιῶν προελθὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον, μὴ ἐπιθυμοῦν παντάπασι νὰ ἐπωμισθῇ μόνον τὰς εὐθύνας τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του ἀναποφεύκτου πλέον διαλύσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν Συνεδέλων διὰ συγκεκριμένων ἀριθμῶν τὴν σημερινὴν τραγικὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτοὺς ἐκκλησίαν ὅπως προσέλθουν ἀρωγοί, οὐχὶ δι' ἰδιαιτέρας τινὸς ἐκάστου εἰσφορᾶς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφειλῶν των. Οὕτως:

α) Τὸ ἐνοίκιον τῶν Γραφείων τῆς Ἐνώσεως, χρηζόντων ὡς γνωστὸν καὶ ριζικῆς ἐπισκευῆς, ἠϋξήθη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναδρομικῶς ἀπὸ τοῦ 1945 ἀπὸ δραχμὰς 250.000 εἰς 1.850.000 μηνιαίως, ἐξεδόθη δὲ καὶ ἀπόφασις ἐξώσεως, ἥτις ἐκκρεμεῖ. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐξώσεως δεόν ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ καταβληθοῦν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην 18 ἑκατομμύρια περίπου δραχμαί, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐνώσεως ἀδυνατεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπειγούσας ὑποχρεώσεις καὶ δὲν διαθέτει χρηματικὰ ὑπόλοιπα.

β) Διὰ τῆς τυχόν ἐκτελέσεως τῆς ἐπαπειλουμένης ἐξώσεως θὰ ριφθῇ εἰς τοὺς δρόμους ἡ σημαντικὴ ἐπιστημονικὴ τῆς Ἐνώσεως Βιβλιοθήκη, ἥτις μὲ τόσους κόπους καὶ θυσίας κατηρτίσθη, καὶ ἡ ὁποία περιλαμβάνει σημαντικὰς δωρεὰς διακεκριμένων Συνεδέλων, πολλοὶ τῶν ὁποίων οὐδὲ εἰς τὴν διαθήκην των ἐλησμόνησαν τὴν Ἐνωσιν καὶ κατέλειπον εἰς αὐτὴν τὴν ἀτομικὴν των Βιβλιοθήκην.

γ) Τὸ μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι τῆς χημικῆς ἐπιστήμης περιοδικὸν καὶ ἐπίσημον τῆς Ἐνώσεως ὄργανον, τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ἀντιμετωπίζει τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεώς του ἐλλείψει χρημάτων.

δ) Κινδυνεύει νά ματαιωθῆ ἐκ καθαρῶς οἰκονομικῶν λόγων ἢ σύγκλησις τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόσαι ἐστηρίχθησαν βάσιμοι ἐλπίδες διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν τοῦ κλάδου.

ε) Καταργοῦνται αἱ τόσων σημειώσασαι ἐπιτυχίαν ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις, καθ' ὅσον ἡ ἐκτύπωσις καὶ ταχυδρομικὴ ἀποστολὴ τῶν προσκλήσεων ἐπιβαρύνει τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐνώσεως διὰ 500.000 δραχμῶν καθ' ἐκάστην διάλεξιν.

Καὶ ἐνῶ τοιαῦτα ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐνωσις πιεστικά προβλήματα, ἢ θεωρητικὴ ἀντιμετώπησις τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως ἀποδεικνύει ταύτην ὡς εὖρωστον καὶ βιώσιμον Σωματεῖον, ἀφοῦ αἱ καθυστερούμεναι πρὸς αὐτὴν ὀφειλαὶ ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς ἀνέρχονται εἰς τὸ λίαν σεβαστὸν ποσὸν τῶν 245.000.000 δραχμῶν!

Κύριε Συνάδελφε,

Φερόμεθα μοιραίως καὶ ἀναποτρέπτως πρὸς τὴν διάλυσιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πείρα μᾶς διδάσκει ὅτι καὶ οἱ μᾶλλον ἀμελεῖς ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των καὶ οἱ μᾶλλον ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κλάδου Συνάδελφοι, εἰς τὴν Ἐνωσιν ἐκάστοτε προσφεύγουν διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων των καὶ τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης εἰς τὰς μοιραίας διενέξεις των μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν των.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θεωρεῖ τὴν ἀνταπόκρισιν ἑνὸς ἐκάστου Συναδέλφου εἰς τὴν ἔκκλησιν ταύτην ὡς τὸ μόνον του ὄπλον εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἐνώσεως. Ἐάν, παρ' ἐλπίδα, καὶ τὸ διάβημα τοῦτο τοῦ Συμβουλίου μας δὲν ἤθελε τηλεσφορήσει, θὰ θεωρήσῃ τοῦτο ὑποχρέωσίν του νὰ καταθέσῃ τὴν τιμητικὴν ἐντολὴν τῆς διαχειρίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου καὶ ἡ εὐθύνη τῆς διαλύσεως τῆς Ἐνώσεως θὰ βαρύνῃ τοὺς ἀδιαφορήσαντας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν Ἐνωσιν ὑποχρεώσεων των Συναδέλφους.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

Καθηγητῆς ΣΠ. ΓΑΛΑΝΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Καθηγητῆς Κ. ΑΣΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ μέλη

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ, ΑΝΤ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Μ. ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ, ΣΤ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΛ. ΛΟΥΗΣ, Κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΣΑΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Υ. Γ. Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς εἰς τὰς μεγάλας Ἐπιχειρήσεις ἢ Ὄργανισμοὺς ἐργαζομένους ὁ κ. Μιχαὴλ Σκουλάτος διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν συνδρομῶν τοῦ ἔτους 1953 ὡς καὶ τῶν καθυστερουμένων τοιούτων.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐργαζόμενοι μακράν τοῦ κέντρου ἢ εἰς μικρὰς Ἐπιχειρήσεις, ὅπως ἐμβάσουν τὴν συνδρομὴν των καὶ τὰς ὀφειλάς των ἢ πρὸς τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ἢ πρὸς τὸν Ταμίαν τῆς Ἐνώσεως κ. Ἀντώνιον Νικολάου διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται νὰ διέλθουν αὐτοπροσώπως ἐκ τῶν Γραφείων πρὸς τακτοποίησίν των.

Ἔς

Ἔς

Ἔς

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΑΝΑΛΥΣΕΩΣ

Ἀφίκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Δημήτριος Ρηγάκος, χημικός, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὸ τμήμα στο:χειακῆς μικροαναλύσεως τῶν ὀργανικῶν ἐνώσεων εἰς τὸ ἐν Ν. Ὑόρκῃ διεθνοὺς φήμης Ἰνστιτοῦτον Rockfeller. Κατόπιν παρακλήσεως τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὄργανικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Λ. Ζέρβα καὶ συνεννοήσεων μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν τεχνικῆς βοήθειας τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, ὁ κ. Ρηγάκος προεφέρθη νὰ ἐκπαιδεύσῃ ὁμάδα Ἑλλήνων Χημι-

κῶν εἰς τὸν κλάδον τῆς εἰδικότητός του. Ἡ ἐκπαίδευσις αὕτη ἄρχεται τὴν 20ην Αὐγούστου εἰς τὸ Ἔργαστήριον τῆς Ὄργανικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον διαθέτει τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ὄργανα ὡς καὶ τὰς χημικὰς οὐσίας καὶ θὰ περατωθῆ τὴν 20ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. Δεκτοὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν γίνονται χημικοὶ ἀπόφοιτοι Πανεπιστημίων ἢ Πολυτεχνείων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδευθησομένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς 15.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ συμμετάσχουν δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν ἀπ' εὐθείας μετὰ τὸν καθηγητὴν κ. Λ. Ζέρβαν.